პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

№ 271 (5372) | ქვირა, 27 ნოემბერი 1938 წ. | ფასი 10 კაპ.

დაევალოს პარტიულ ორგანიზაციებს მოსპონ ორგანიზაციული კუსტარულობა პარტიული პროპაგანდის საქმეში, დაამყაროს საჭირო ცენტრალიზაცია მის ხელმძღვანელობაში, და იმ გვარად გარდაჰქმნან პარტიული პაგანდის ორგანიზაცია, რომ უზრუნველჰყონ მისი ხარისხის, მისი იდეური დონის ამაღლება.

საქ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის დადგენილებიდან „საქ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის" გამოშვებასთან დაკავშირებით პარტიული პროპაგანდის საქმეების შესახებ".

მარქსისტულ-ლენინური თეორიის დაუფლება შეძენის საქმეა

პარტიის ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებამ „საქ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის" გამოშვებასთან დაკავშირებით პარტიული პროპაგანდის დაყენების შესახებ" ლახვარი ჩასცა იმ კუსტარულობასა და არაორგანიზებულობას, რასაც ადგილი ჰქონდა პროპაგანდის საქმეში. ცენტრალურმა კომიტეტმა, დაჰგმო რა გამოდევნება პარტიული განათლების წრეებში კომუნისტთა რაც შეიძლება მეტი რაოდენობის „ჩაბმისადმი", მთელი ძალიერით გაუსვა ხაზი ჩვენი კადრების მიერ მარქსიზმ-ლენინიზმის დამოუკიდებელი, ინდივიდუალური შესწავლის მნიშვნელობას. ჩვენ მოწინავე თეორიით უნდა შევაიაროთ მილიონობით საბჭოთა ადამიანები, ამ ამოცანის შესრულება კი შეუძლებელია, თუ არ მოვსპობთ სკოლარობას, მავნე გაუბრალოებას, ყოველივე იმას, რაც დაბლა სწევდა პროპაგანდისტული მუშაობის დონეს.

წრეების მასობრივი დანერგვა, წრეებში პარტიის წევრთა იძულებითი ჩაბმა, სხვათა შორის, იმას ეწეოდა, რომ პარტიულებს იმის რწმენა ეკარგებოდათ, რომ ისინი შესძლებდნენ მარქსიზმ-ლენინიზმის წარმატებით შესწავლას დამოუკიდებელი კითხვის გზით. პარტიულებს დაუწყეს ყურება, როგორც მუდმივ მრწაფეებს, რომელნიც ვალდებული იყვნენ მასწავლებელთა ხელმძღვანელობითა და კონტროლით ევლოთ წრეებში, ეპასუხნათ კითხვებზე და ეკითხნათ „დავალებულის ფარგლებში". ერთგვარი შიშიც კი გაჩნდა თეორიის წინაშე, უფრო რთული, განსაკუთრებით თეორიული თემის წინაშე; ზოგიერთებს რევოლუციური თეორიის დაუფლება თითქმის შეუძლებელ ან აქტივის მხოლოდ მცირერიცხოვანი წრისათვის მისაწვდომ საქმედ მიაჩნდათ. უეჭველია, რომ ამგვარი „შიში" პირდაპირი შედეგია იმ ბიუროკრატიულ – ადმინისტრატიული დამახინჯებისა, რომლებითაც დაავადებული იყო პროპაგანდისტული მუშაობა.

განმარტავენ რა ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებას, პარტიული ორგანიზაციები ვალდებული არიან სერიოზული ყურადღება დაუთმონ ამ საკითხს. საჭიროა დავამსჭვრიოთ მავნე ცრურწმენა, თითქოს მარქსიზმ-ლენინიზმის შესწავლა მხოლოდ წრეში შეიძლება, თითქოს რევოლუციური თეორიის დაუფლება კომუნისტთა უმრავლესობას არ ძალუძს. პარტიულმა ორგანიზაციებმა უნდა გადალახონ ასეთი განწყობილებანი, უნდა ჩაუნერგონ ჩვენს კადრებს გემოვნება თეორიისადმი, უნდა განუმტკიცონ რწმენა თავისი ძალებისადმი, ყოველნაირად უნდა დაეხმარონ მათ მარქსიზმ-ლენინიზმის დაუფლებაში.

თუ ჩვენმა კადრებმა ასეთ კოლოსალურ შედეგებს მიაღწიეს ტექნიკის დაუფლებაში, თუ ჩვენ შეეძლოთ შეგვექმნა საკუთარი ინტელიგენცია, რომელიც წარმატებით, მუშაობს მეცნიერებისა და კულტურის ყველა დარგში, მაშინ არავითარი საფუძველი არა გვაქვს დაეეჭვდეთ იმაში, რომ ჩვენს კადრებს მარქსისტულ – ლენინური თეორიის დაუფლების უნარი შესწევთ. პარტიის ცენტრალური კომიტეტი, მოითხოვს რა იმის უნარს, რომ თეორიით ვიხელმძღვანელოთ პრაქტიკული საკითხების გადაჭრისას, მოგვითითებს:

„შეცდომა იქნება ვიფიქროთ, თითქოს თეორიის დაუფლების ამოცანის დაძლევა შეუძლია მუშაკთა მხოლოდ მცირე წრეს. მარქსისტულ-ლენინური თეორიის დაუფლება შეძენის საქმეა. სწორედ ახლა, სსრ კავშირში საბჭოთა ხელისუფლების არსებობის და სოციალიზმის გამარჯვების დროს, შექმნილია განუსაზღვრელი შესაძლებლობანი იმისათვის, რომ ჩვენი ხელმძღვანელი კადრები წარმატებით ეუფლებოდნენ მარქსისტულ-ლენინურ თეორიას, შეისწავლონ პარტიის ისტორია, მარქსის, ენგელსის, ლენინის, სტალინის ნაშრომები. იმისათვის, რომ დავეუფლოთ მარქსიზმ-ლენინიზმის თეორიას, უნდა გამოვიჩინოთ მხოლოდ სურვილი, დაუფლება და ხასიათის სიმტკიცე ამ მიზნის მიღწევაში. თუ კი შესაძლებელია წარმატებით დავეუფლოთ ისეთ მეცნიერებებს, როგორიც არის, მაგალითად, ფიზიკა, ქიმია, ბიოლოგია, მით უმეტეს არა გვაქვს საფუძველი დავეეჭვდეთ, რომ შესაძლებელია სავსებით დავეუფლოთ მარქსიზმ-ლენინიზმის მეცნიერებას".

მარქსისტულ-ლენინური თეორიის დაუფლება—შეძენის საქმეა! ცოდნა, რა თქმა უნდა, თავისთავად კი არ მოვა, არამედ შეუპოვარი, ორგანიზებული შრომის შედეგად გაჩნდება. საჭიროა ვისწავლოთ ისე, როგორც სწავლობდა ბოლშევიკთა უფროსი თაობა, როგორც სწავლობდნენ ლენინი და სტალინი. ფანქრით ხელში უნდა ვსწავლობდეთ პირველწყაროებს, ვიწერდეთ წაკითხულს, კვლავ და კვლავ ვუბრუნდებოდეთ საკითხებს, ვმდიდრდებოდეთ ცოდნით, ვაფართოვებდეთ ჩვენს წარმოდგენას საგანზე, ვსწავლობდეთ სინამდვილეს, ვხედავდეთ ახალ ფაქტებს, განვაზოგადებდეთ და ანალიზს ვუკეთებდეთ მოვლენებს. და საჭიროა მხოლოდ დავეწაფოთ მარქსიზმ-ლენინიზმის საგანძურს, საკმარისია მხოლოდ ვიგრძნოთ თეორიის გემოვნება, რომ გაჩნდეს დაუძლეველი მისწრაფება ბოლშევიზმის მთელი იდეური სიმდიდრის დაუფლებისაკენ. მაშინ პრაქტიკული საკითხები სწორად გადაიჭრება, მარქსისტულ-ლენინური მეცნიერების საფუძველზე, მაშინ კომუნისტის, საბჭოთა ინტელიგენტის პრაქტიკული ნაბიჯები შეუცდომელი იქნება.

რასაკვირველია, თეორიის შესწავლა პარტიული და არაპარტიული ბოლშევიკებისაგან მოითხოვს სერიოზულ მუშაობას თავის თავზე. საჭიროა გადაჭრით განვდევნოთ არაორგანიზებულობის, თავაშვებულობის ყოველგვარი გამოხატულება, საჭირო იქნება სწორად დავგეგმოთ ჩვენი დრო და დავაწესოთ კითხვის მტკიცე სისტემა. მთავარი კი ის არის, რომ გამოვიჩინოთ სურვილი, ინტერესი, ბოლშევიკური ნებისყოფა. ხოლო ბოლშევიკური ნებისყოფა—ეს ყველაზე ძლავრი იარაღია, რომლის წინაშეც უკან იხევდა და ახლაც უკან იხევს ყოველგვარი სიძნელე და დაბრკოლება.

მარქსიზმ-ლენინიზმის დამოუკიდებლად შესწავლამ უცხოველესი მხარდაჭერა უნდა ჰპოვოს პარტიული ორგანიზაციების მხრივ. ამისათვის ჩვენ ყოველგვარი პირობა მოგვეპოვება. უნდა ავამოქმედოთ ბეჭდვითი პროპაგანდა, მოვაგვაროთ მეთოდური დახმარება, მოვაწყოთ კონსულტაციები, პასუხის გაცემა კითხვებზე და ა. შ. კომუნისტს, რომელიც დამოუკიდებლად სწავლობს თეორიას, ყველა შესაძლებლობა უნდა ჰქონდეს იმისათვის, რომ გაერკვეს ამათუმ გაუგებარ საკითხებში, რაც კითხვის პროცესში წარმოიშვება. ადგილობრივმა პარტიულმა ორგანიზაციებმა უწინარეს ყოვლისა საქმის სწორად ამ მხარეზე უნდა იზრუნონ. ამაზე ძალიან და ძალიან ბევრი რამ არის დამოკიდებული.

სამწუხაროდ, ასეთი ზრუნვა ჯერ კიდევ როდი ახასიათებს ყველა პარტიულ ორგანიზაციას. თურმე მოიპოვებიან ასეთი ორგანიზაციები, ისეთი ხელმძღვანელები, რომელთა ზრუნვაც პარტიული პროპაგანდაზე განისაზღვრა საკითხით: „როგორ-ღა გავუწიოთ კონტროლი მკითხველებს?" ასეთ ხელმძღვანელებს ეს აზრი სტანჯავს და აწუხებს. ეს როგორ არის,—მსჯელობენ ისინი,—განა შეიძლება აღურაცხველად და შეუმოწმებლად, ერთიც ვიცოთ, არ წაიკითხეს? ეს ეშვები უკვე პრაქტიკაშიც ჰპოულობს თავის გამოხატულებას. მაგალითად, ალმა-ატაში საორთქლმავლო დეპოს პარტკომმა გამოიგონა იმ ინჟინერ-ტექნიკურ მუშაკთა შემოწმების განსაკუთრებული „ფორმა", რომელნიც დამოუკიდებლად სწავლობენ „საქ. კ. პ. (ბ) ისტორიას". ქალაქის დიდი ფურცელი, რომის სათაურიანაც „საქ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის" ინდივიდუალური შესწავლის მაჩვენებლები", აგურატულად დახაზულია სვეტებად: ნომერი რიგით, გვარი, თანამდებობა, გამოცდის ჩაბარების დრო და შეფასება თავების მიხედვით. ამაგე ქალაქში საბჭოთა მეურნეობების სახალხო კომისარიატის პარტორგანიზაციაში კომუნისტებს ასეთი „განმარტება" მიეცა: „საქ. კ. პ. (ბ) ისტორიის" ინდივიდუალური შესწავლა იმას ნიშნავს, რომ პარტიული განათლების სახლში გამოიძახებენ გამოკითხვის ჩასაბარებლად. გასაკვირველი არ არის, რომ ასეთი „განმარტების" შემდეგ იმ კომუნისტების ნაწილმა, რომლებმაც დამოუკიდებლად მუშაობის სურვილი გამოცხადეს, წრეებში დაბრუნება ითხოვა. ამგვარსავე ფაქტებს იტყობინებიან ყირიმიდან და ზოგიერთი სხვა ადგილიდან.

უეჭველია, რომ აქ თავს იჩენს ძველებურად მუშაობის ინერცია, მისწრაფება — გამოიგონონ იძულებითი სწავლების რაღაც ფორმა. ხალხმა ჯერ ვერც კი მოასწრო წაკითხვა როგორც საჭიროა, მხოლოდ გემოს ულებს თეორიას, უბრუნდება წაკითხულ თავებს, აკეთებს შენიშვნებს საჭირო ლიტერატურის შესახებ, რომ უკვე გამოჩნდნენ ყოველგვარი გამოცდის, შემოწმების და სხვათა მოყვარულნი. ასეთი ფორმალურ-ბიუროკრატიული, კაზიონური მიდგომა პროპაგანდის გარდაქმნისადმი სრულიადაც არ შეუწყობს ხელს ინტერესს თეორიის შესწავლისადმი; ასეთ მიდგომას შეუძლია მხოლოდ შეაფერხოს ცოცხალი და დიადი საქმე. საჭიროა რაც შეიძლება ჩქარა დავაღწიოთ თავი პროპაგანდის ძველი მეთოდების ტყვეობას, ძველს კი არ ჩავებღაუჭოთ, არამედ წინ ვიაროთ.

ამოცანა იმაში მდგომარეობს, რომ განვავითაროთ ინტერესი თეორიის შესწავლისადმი, გავემარტოთ ბოლშევიზმის დაუფლების მთელი მნიშვნელობა, მთელი პოლიტიკური აუცილებლობა, რათა თვით პარტიული ორგანიზაციების ატმოსფერომ აგრძნობინოს კომუნისტებს ღრმადესი პასუხისმგებლობა თავისი პოლიტიკური განათლებისათვის, რათა კომუნისტი, რომელიც არ სწავლობს, მწვავე სირცხვილს ჰგრძნობდეს თავისი პოლიტიკური უმეცრებისათვის. აი რით შეიარაღებიან პარტიულ ორგანიზაციათა ხელმძღვანელები, აი სად არის პარტიულ დირექტივათა სწორი გაგების ძირითადი მაჩვენებელი.

რესპუბლიკური ესპანეთიდან საფრანგეთში დაბრუნდნენ ინტერნაციონალური ბრიგადების მებრძოლნი.
სურათზე: მარცხნიდან მარჯვნივ: ანდრე მარტი, მარსელ კაშენი და მორის ტორეზი პარიზში რკინიგზის სადგურზე ხვდებიან მებრძოლებს.
„სოიუზფოტო"

ინგლის-საფრანგეთის მოლაპარაკება

პარიზი, 24 ნოემბერი (საკდესი). დალადიესა და ბონეს მოლაპარაკება ჩემბერლენთან და ჰალიფაქსთან დღეს დაახლოებით დილის 10 საათზე დაიწყო საგარეო საქმეთა სამინისტროს სადგომში და ორ-საათნახევარს გაგრძელდა. მოლაპარაკება დღის მეორე ნახევარშიც სწარმოებდა. საღამოთი მოელიან ოფიციალური კომუნიკეს გამოქვეყნებას მოლაპარაკების შესახებ.

o

პარიზი, 24 ნოემბერი (საკდესი). გუშინ პარიზში ჩამოსულ ინგლისელ მინისტრებს ტრიუმფალური შეხვედრა სრულიადაც არ მოელოდა. მიუხედავად ამისა, რომ ვაჭრალთან დიდძალმა პოლიციელმა მოიყარა თავი, ინგლისელ მინისტრებს საკმაოდ ბევრი არასასიამოვნო წუთის განცდა მოუხდათ: პარიზის ქუჩებში მათი გაელასას თავმოყრილ ხალხში მიუხედნენ კაპიტულაციის სასტიკი გმობის შეძახილები და სტვენა გაისმოდა. პოლიციამ ამასთან დაკავშირებით დააპატიმრა 15 კაცი — თითქმის ყველანი მუშები.

o

პარიზი, 24 ნოემბერი (საკდესი). ჰავასის სააგენტო იუწყება, რომ მსჯელობის შთავარ საგანს საფრანგეთისა და ინგლისის მინისტრების შეხვედრის დღეს დილით, საფრანგეთ-გერმანიის დეკლარაცია წარმოადგენდა. ბონემ აცნობა იმ დეკლარაციის პროექტის შესამუშავებლად წარმოებულ მოლაპარაკებათა შესახებ, რომელიც ეხება საზღვრების ურთიერთ აღიარებას და საერთო თათბირებს სადაო საკითხებზე. საფრანგეთის მთავრობას, სწვათა შორის ინგლისის მთავრობა მოლაპარაკების კურსში ჰყავდა. ჩემბერლენმა ინგლისის მთავრობის სახელით აშკარა კმაყოფილება გამოსთქვა მოლაპარაკებათა დამთავრებით, რაც მნიშვნელოვან ეტაპს წარმოადგენს საფრანგეთ – გერმანიის დაახლოების გზაზე. შემდეგ საუბარი შეეხო სამხედრო დარგში საფრანგეთ – ინგლისის თანამშრომლობის საკითხს. ეს საკითხი დასმული იყო დალადიეს მიერ უკვე იმ საუბრის დროს, რომელიც სწარმოებდა გუშინ, საღამოთი, სადილობის დროს საგარეო საქმეთა სამინისტროში. ჰფიქრობენ, რომ ჩემბერლენს საუბარი ჰქონდა ამ საკითხზე გენერალ გამელენთან. მოლაპარაკება 15 საათზე განახლდება.

o

პარიზი, 24 ნოემბერი (საკდესი). დღეს, საღამოთი, ჩემბერლენთან და ჰალიფაქსთან დალადიესა და ბონეს მოლაპარაკების, დამთავრების შემდეგ, საგარეო საქმეთა სამინისტროს ბეჭდვითი სიტყვის განყოფილებამ შემდეგი კომუნიკე გამოსცა პრესისათვის:

„ინგლისის პრემიერ-მინისტრისა და საგარეო საქმეთა მინისტრის დარბაზობამ პარიზში შემთხვევა მისცა საფრანგეთის მინისტრებს გაეზიარებინათ ინგლისელი კოლეგებისათვის თავიანთი შეხედულებანი ძირითად საკითხებზე, რომლებიც ორთავე მხარის ინტერესს წარმოადგენენ, როგორც ნაციონალური თავდაცვის, ისე დიპლომატიური მოღვაწეობის საკითხთა ჩარიცხვით.

დღევანდელი განხილვიდან ერთხელ კიდევ გამომდინარეობს ორი ქვეყნის შეხედულებათა და პოლიტიკის ორიენტაციის სრული ერთხაირობა, იმ პოლიტიკის, რომელსაც ასულდგმულებს ერთიდაიგივე ზრუნვა მშვიდობიანობის დაცვისა და განმტკიცებისათვის".

მოლაპარაკების შინაარსი

პარიზი, 25 ნოემბერი (საკდესი). სხვადასხვა წყაროებიდან მიღებული ცნობების თანახმად, ინგლის-საფრანგეთის მოლაპარაკების ძირითადი პუნქტები იყო: საფრანგეთ-გერმანიის დეკლარაციის საკითხი, საფრანგეთისა და ინგლისის სამხედრო დარგში თანამშრომლობის საკითხი, ესპანეთის საკითხი, ცენტრალური ევროპის მდგომარეობა ჩეხოსლოვაკიის მიმართ ახალ ხელყოფასთან დაკავშირებით, გერმანიიდან ებრაელთა ემიგრაციის პრობლემა, შორეულ – აღმოსავლეთის საქმეები და ინგლისისა და საფრანგეთის ეკონომიური თანამშრომლობის საკითხი.

როგორც გაზეთი „ეპოკა" ამ ტკიცებს, ჩემბერლენი ჰფიქრობს, რომ საფრანგეთ – გერმანიის დეკლარაციის ხელმოწერის მომენტი და პარიზში რიბენტროპის ჩასვლის მომენტი უხერხულად არის არჩეული.

რაც შეეხება საფრანგეთისა და ინგლისის თანამშრომლობას სამხედრო დარგში, როგორც იუწყებიან, ორივე მხარემ ერთმანეთს წარუდგინა ურთიერთ მოთხოვნები. დალადიე მოითხოვდა, რომ ახლა, მას შემდეგ, რაც მოკავშირე ჩეხოსლოვაკია გაჰქრა, საფრანგეთმა უნდა მიიღოს უფრო სერიოზული დახმარება ინგლისისაგან, ვიდრე ამას ადგილი ჰქონდა 1914 წელს. ამ საფუძველზე დალადიე მოითხოვდა, რათა შეიქმნას ინგლის-საფრანგეთის საზღვაო ბრძოლის კანონებს, შეუპოვრად ვისწავლოთ ბოლშევიკურ გამარჯვებათა ხელოვნება.

ჩვენი კადრების მიერ მარქსიზმ-ლენინიზმის შესწავლა დიდი პოლიტიკური მნიშვნელობის საქმეა, საჭიროა დაჟინებით და შეუპოვრად ვისწავლოთ მარქსისტულ-ლენინური თეორიის დაუფლებისათვის, გაბედულად ჩავწვდეთ საზოგადოებრივი განვითარებისა და პოლიტიკური ბრძოლის კანონებს, შეუპოვრად ვისწავლოთ ბოლშევიკურ გამარჯვებათა ხელოვნება.

„პრავდის" მოწვინავე, 26/XI

ესპანეთის ფრონტებზე

(საქდესის მიერ პარიზიდან მიღებულ ცნობათა მიხედვით)

ესპანეთის თავდაცვის სამინისტროს ოფიციალურ ცნობებში ნათქვამია, რომ 24 ნოემბერს არცერთ ფრონტზე არავითარი მნიშვნელოვანი სამხედრო მოქმედება არ მომხდარა.

o

ესპანის სააგენტოს ცნობით, ბარსელონამ ამ უკანასკნელი დღე-ღამის განმავლობაში განიცადა იტალია-გერმანიის ავიაციის 11 თავდასხმა. ფაშისტების თვითმფრინავთა მიერ ქალაქის ბომბარდირების შედეგად მოკლულია 48 და დაჭრილია 134 კაცი. დაჭრილთა უმეტესობა მშიმე მდგომარეობაშია. მსხვერპლთა შორის ბევრია მზატანისამოსის მაღაზიების მუშა-ქალი-შვილები. ყუმბარებით დანგრეულია საცხოვრებელი სახლები და ლტოლვილთა საერთო-საცხოვრებელი.

ჰავასის სააგენტოს ცნობა

პარიზი, 25 ნოემბერი (საკდესი). ჰავასის სააგენტო გადმოგვცემს მთავრობის შემდეგს ცნობას: „ნორის, სენისა და ქვემო სენის დეპარტამენტებში ხდება გაფიცვები, რომლებსაც თან სდევს მუშების მიერ ქარხნების დაკავება. ნორის დეპარტამენტში გაფიცება მოიდო 25 ქარხანას, რომელთა მუშების საერთო რაოდენობა 12 ათას კაცს უდრის, ხოლო სენის დეპარტამენტში — 10 ქარხანას, რომელთა მუშების რაოდენობაც 5 ათას კაცს უდრის. ქვემო სენის დეპარტამენტში გაფიცულია 19 საწარმოს მუშები. პოლიციამ უველა ეს ქარხანა გასწმინდა მუშებისაგან. გრძელდება იმ მუშების განდევნა, რომლებმაც დაიკავეს რენოს ქარხნები".

გარდა ამისა, საზოგადოებრივ საქმეთა სამინისტრო იუწყება, რომ ანზენის რაიონში, ბელგიის საზღვრის მახლობლად, რკინიგზელთა, მელითონელთა და სამთამადნო მუშათა გაფიცვის გამო ფაქტიურად შეწყვეტილია მაღაროების ექსპლოატაცია. მინისტრმა ხელი მოაწერა დეკრეტს იმის შესახებ, რომ შექმნილ მდგომარეობასთან დაკავშირებით, მთავრობა თვითონ კისრულობს მაღაროების მართვას. ამის პასუხად ანზენის სამთამადნო მუშებმა ხვალისათვის საყოველთაო გაფიცება გამოაცხადეს.

საგენტო შემდეგ იუწყება, რომ ქალაქ დენენის რაიონში (ანზენის მახლობლად) მომხდარ მრავალ ინციდენტთან და იქ შექმნილ დაძაბულ მდგომარეობასთან დაკავშირებით, რაიონის პოლიციის უფროსს შეხვედრა ჰქონდა დეპუტატ დენეზთან, მელითონელთა პროფკავშირის წარმომადგენლებთან და ქალაქის მერთან. გადასწყდა, რომ მოტორიზებული პოლიცია გაწვეული იქნება ქალაქიდან იმ პირობით, თუ გაფიცული მუშები, რომლებმაც საწარმოები დაიკავეს, ნებაყოფლობით დასტოვებენ მათ, უანდარმერიის წასვლის შემდეგ 3,500 კაცისაგან შემდგარმა მასამ მთელი ქალაქი გაიარა და მერიისაკენ გაემართა.

ბიანკურში (პარიზის გარეუბანი) პოლიციის 20-ათასიანმა რაზმმა განდევნა მუშები რენოს ქარხნებიდან. შეტაკების დროს დაიჭრა რამდენიმე კაცი, მათ შორის დაახლოებით 10 პოლიციელი. დაახლოებით საღამოს 10 საათზე 2 ათასმა მუშამ კვლავ დაიკავა რამდენიმე საამქრო. დაპატიმრებულია 200 მუშა. დაახლოებით 100 გაფიცულმა დაიკავა ბლერიოს და პიუტოს ქარხნები.

პარიზის რაიონის მელითონელთა პროფკავშირმა მუშებს მიმართა მოწოდებით — ნაადრევად არ გაამწვავონ მოძრაობა და დაუცადონ შრომის საყოველთაო კონფედერაციის გადაწყვეტილებას.

ჩეხოსლოვაკიის მთავრობის ნოტა ინგლისისადმი

ლონდონი, 25 ნოემბერი (საკდესი). როგორც რეიტერის სააგენტო იუწყება, გუშინ ჩეხოსლოვაკიის ელჩმა ლონდონში მასარიკმა ინგლისის საგარეო საქმეთა სამინისტროს გადასცა ჩეხოსლოვაკიის მთავრობის ნოტა, რომელშიაც აღნიშნულია, რომ ახლა ჩეხოსლოვაკიის საზღვრები უკვე დადგენილია. სააგენტოს სიტყვით, ნოტაში არის იმის პირდაპირი მოთხოვნა, რომ ჩეხოსლოვაკიის ახალი საზღვრების დაპირებული გარანტიების საკითხი დაუყოვნებლივ იქნას გადაჭრილი. მაგრამ ამ ნოტის ჩაბარების თვით ფაქტი ჰგულისხმობს, რომ დადგა მომენტი, როცა ინგლისმა უნდა შეასრულოს დაპირებანი ჩეხოსლოვაკიის საზღვრების გარანტიების შესახებ.

საბჭოთა კავშირის გმირების ამხ. გრიზოდუბოვას, ოსიპენკოსა და რასკოვას გადაფრენა საერთაშორისო რეკორდად აქის აღიარებული

სსრ კავშირის ცენტრალური აეროკლუბის საავიაციო-სასპორტო კომისიამ საერთაშორისო საავიაციო ფედერაციის პრეზიდიუმისაგან მიიღო ოფიციალური ცნობა, რომ საბჭოთა კავშირის გმირების ვალენტინა გრიზოდუბოვას, პოლინა ოსიპენკოსა და მარინა რასკოვას ძირდაუშვებელი გადაფრენა დამტკიცებულია, როგორც პირდაპირი ხაზით შორს ფრენის საერთაშორისო ჭალთა რეკორდი (კლასი „ს").

როგორც ცნობილია, ეს გმირული გადაფრენა შესრულებული იყო სახმელეთო ორმოტორიან თვითმფრინავ „როდინათი" მარშრუტით მოსკოვი — შორეული აღმოსავლეთი (მდინარე ამგუნის რაიონი) ა. წ. 24-25 სექტემბერს.

სამმა მამაცმა საბჭოთა გმირმა ქალმა მოახდინა გადაფრენა ძირდაუშვებელ პირდაპირი ხაზით და განვლო 5.908 კილომეტრი და 610 მეტრი.

(საკდესი).

საბჭოთა ავიამოღვაწეთა საერთაშორისო რეკორდი

საკ. ალკკ 20 წლისთავის სახელობის შფრინავი მოდელების მე-12 საკავშირო შეჯიბრებაში ერთერთი პირველი ადგილი დაიკავა სიმფეროპოლის ავიამოდელისტმა ალექსანდრე ბონდარენკომ. ამხ. ბონდარენკოს კონსტრუქციის თვითმფრინავების მოდელმა (რეზინის მოტორით) 50 მეტრ მანძილზე გავიდა 69,12 კილომეტრი საშუალო სისწრაფე საათში. მასალები მოდელის ამ შესანიშნავი გაფრენის შესახებ გაიგზავნა საერთაშორისო საავიაციო ფედერაციის პრეზიდიუმში.

ამ დღეებში სსრ კავშირის ცენტრალურმა აეროკლუბმა „ფაი"-საგან მიიღო ცნობა იმის შესახებ, რომ ა. ბონდარენკოს მოდელის გაფრენა ცნობილია სისწრაფეზე გაფრენის საერთაშორისო რეკორდად მფრინავი მოდელების პირველი კლასით.

მიჭინგი ლენინგრადის საარჭივერიო-ტექნიკურ სასწავლებელში

ლენინგრადი, 25 ნოემბერი (საკდესი). ლენინგრადის საარტილერიო - ტექნიკური სასწავლებლის კურსანტები, მეთაურები, პოლიტმუშაკები და მასწავლებლები დიდი აღფრთოვანებით შეეგებნენ სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულებას სასწავლებლის „წითელი დროშის" ორდენით დაჯილდოების შესახებ.

დღეს სასწავლებელში შესდგა მიტინგი.

შეკრებილებმა მიიღეს მისალმებანი ხალხთა ბელად ამხანაგ სტალინისადმი, თავდაცვის სახალხო კომისრის, საბჭოთა კავშირის მარშალის ამხ. ვოროშილოვისადმი.

კომკავშირულ ორგანიზაციათა მდივნების, ახალგაზრდა სტახანოველებისა და სპეციალისტების თათბირი

საქართველოს ალკკ ცენტრალური კომიტეტისა და თბილისის კომიტეტის გადაწყვეტილების თანახმად, 25 ნოემბერს საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტის სხდომათა დარბაზში შესდგა საწარმოო პირველადი კომკავშირული ორგანიზაციების მდივნების, ახალგაზრდა სტახანოველებისა და სპეციალისტების თათბირი ქ. თბილისის საწარმოთა დირექტორებთან და სახალხო კომისარიატთა წარმომადგენლებთან ერთად. თათბირი მიძღვნილი იყო ხარკოვის ს. ორჯონიკიძის სახელობის სატრაქტორო ქარხნის ახალგაზრდა სტახანოველთა და სპეციალისტთა მიმართვის განხილვისადმი.

საკ. ალკკ 20 წლისთავის სახელობის შეჯიბრების წარმატებათა განმტკიცებისა და ხარკოვის ს. ორჯონიკიძის სახელობის ქარხნის ახალგაზრდა სტახანოველთა და სპეციალისტთა მიმართვის განხილვის მსვლელობის შესახებ მოხსენებით გამოვიდნენ ს. ორჯონიკიძის სახელობის ქარხნის კომკავშირული კომიტეტის მდივანი ამხ. ნეხოროშევი, ლითონის კონსტრუქციათა ქარხნის კომკავშირული კომიტეტის მდივანი ამხ. გასპაროი და თბილისის დეპოს კომკავშირული კომიტეტის მდივანი ამხ. გოგლიძე. მოსმენილ იქნა აგრეთვე კომის სახელობის ქარხნის დირექტორის ამხ. ივანიშვილისა და აბრეშუმსაქსოვი ფაბრიკის დირექტორის ამხ. გეგეჭკორის მოხსენებანი იმის შესახებ, თუ რა დახმარება ეწევა კომკავშირულ ორგანიზაციებს ნაკისრ ვალდებულებათა შესრულებაში და საკ. ალკკ 20 წლისთავისათვის ამხანაგ ლ. მ. კაგანოვიჩის ბრძანების შესრულებაში.

თათბირზე კამათში გამოვიდა 13 კაცი.

სიმაღლეზე ფრენის საკავშირო რეკორდი

12 ოქტომბერს ვორონეჟის აეროკლუბის უფროსმა ვ. ლ. გლებოვმა ბორტმექანიკოს ა. ს. ბუზუნოვთან ერთად მოახდინა სარეკორდო აფრენა თვითმფრინავ „სამ-2-ბის"-ით, რომელიც კონსტრუირებული იყო ინჟინერ ა. ს. მოსკალიოვის მიერ. ამხ. გლებოვმა მიაღწია 6.251,5 მეტრ სიმაღლეს.

სსრ კავშირის ცენტრალური აეროკლუბის საავიაციო - სასპორტო კომისიის პრეზიდიუმმა დაამტკიცა ეს აფრენა როგორც სიმაღლეზე ფრენის საკავშირო რეკორდი პირველი კატეგორიის მსუბუქი მრავალადგილიანი თვითმფრინავების კლასით.

მასალები ამხ. გლებოვის სიმაღლეზე აფრენის შესახებ იგზავნება საერთაშორისო საავიაციო ფედერაციის პრეზიდიუმში, რათა აფრენა დადასტურებულ იქნას, როგორც საერთაშორისო რეკორდი.

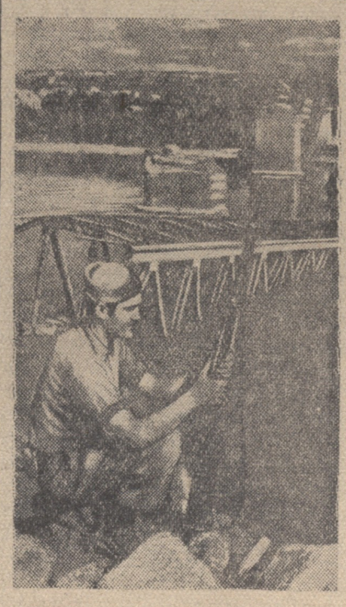

ესპანეთის რესპუბლიკური არმიის გუშაგი მდინარე ებროს ნაპირზე
„სოიუზფოტო"

მჯიცედ დავიცვათ საკასო დისციპლინა

საკასო გეგმა ბანკის საკრედიტო და სახალხო-სამეურნეო გეგმის ერთერთი მთავარი ნაწილია.

დღიური საკასო გეგმა საშუალებას იძლევა აღებულ იქნას აღრიცხვაზე საკრედიტო დაწესებულებებში შემოსული ნაღდი შემოსავალი და მას თავი მოეყაროს სახელმწიფო ბანკში. თავის მხრივ ბანკი შემოსული თანხების მიხედვით აწესრიგებს ფულის მიმოქცევას და ახდენს მის გადაჯგუფ-გადმოჯგუფებას უპირველეს ყოვლისა სახალხო მეურნეობის დიდმნიშნელოვან მიმართულებით. ხალხის საზეზღარმა მტრებმა, რომლებიც დიდხანს იდგნენ სახელმწიფო ბანკის სათავეში, 1936 წელს გააუქმეს . ბანკის მუშაობის ერთერთი უმნიშვნელოვანესი დარგი — საკასო გეგმა. რა თქმა უნდა, ბანკის მუშაობის ასეთი მნიშვნელოვანი ნაწილის გაუქმება ხალხის მტრების მიერ მავნებლური დარტყმა იყო ფულადი ბრუნვის რეგულარობისათვის.

პარტიამ და მთავრობამ სახბანკს მოაშორეს ეს საზიზღარი მავნებლები და გააუქმეს მათ მიერ შემოღებული მუშაობის „მეთოდები“. 1937 წლის მეოთხე კვარტალიდან ისევ აღდგენილ იქნა საკასო გეგმიანობა.

სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს 1937 წლის 25 იანვრის დადგენილების თანახმად ფულის დროულად შეტანის პასუხისმგებლობა ეკისრება დაწესებულების ხელმძღვანელს. ზოგიერთ დაწესებულებათა და კოოპერატიულ ორგანიზაციათა ხელმძღვანელნი უხეშად არღვევენ ამ დადგენილებას.

1938 წლის 2 იანვრიდან 1 ოქტომბრამდე სახბანკის თბილისის საქალაქო განყოფილებამ ჩაატარა საკასო დისციპლინის შესრულების გამოკვლევა 614 ორგანიზაციაში. გამოკვლევამ დაგვანახვა, რომ მათ შორის 321 ორგანიზაციამ დაარღვია საკასო დისციპლინა. ნავაჭრი მათ ბანკში არ შეჰქონდათ და ხარჯავდნენ მისი სანქციის გარეშე. ამის გამო 109 ოქმი გადაეცა რაიონის პროკურორებს, რათა დამნაშავენი მიეცემული ყოფილიყვნენ პასუხისგებაში, როგორც საკასო დისციპლინის ბოროტი დამრღვევნი.

სანიმუშოდ მოვიყვანთ რამდენიმე ორგანიზაციას:

არტელ „გუჟტრანსპორტს“ უკანონოდ დახარჯული აქვს —349.471 მან., სარეწაო კომბინატს—167.031 მან., „საქსაზკავშირს“—148.934 მან., მთავარ საკურორტო სამმართველოს —67.605 მან., ტრამვაისა და ტროლეიბუსის ტრესტს—164.000 მან.

ზემოაღნიშნული 109 საქმიდან დღევანდლამდის გარჩეულია მხოლოდ 15, დანარჩენი საქმეები კი შეჩერებულია.

მიუხედავად სსრკ პროკურორის ამხ. ვიშინსკის განმარტებისა, რომ საკასო დისციპლინის დარღვევის საქმე განხილულ უნდა იქნას 15 დღის განმავლობაში, საქმეები წლობით არის შეჩერებული. ზოგჯერ 1936 წელს გადაცემული საქმეები ირჩევა 1938 წელს. მაგალითად, არსებობდა არტელი „ავტო“. მას თვითნებურად ჰქონდა დახარჯული 8.900 მანეთი. საქმე გადაეცა ლენრაიონის პროკურორს 1936 წელს, მაგრამ სასამართლომ მხოლოდ 1938 წლის 22 სექტემბერს გაარჩია. ამ დროს არტელი უკვე ლიკვიდირებული აღმოჩნდა.

ბევრი საქმე პროკურატურას აჭვს გადაცემული, მაგრამ მათი გარჩევა დანაშაულებრივად ჭიანურდება. ორგანიზაციათა ხელმძღვანელნი, ამით წაქეზებულნი, განაგრძობენ საკასო დისციპლინის დარღვევას.

ს. სტეფანიანი

სახბანკის თბილისის საქალაქო განყოფილების ფულადი ბრუნვის სექტორის დირექტორის მოადგილე

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი, ორდენოსანი მემანქანე, თბილისის დეპოს ინსტრუქტორი ნ. გელაძე ესაუბრება მემანქანის თანაშემწე თ. ქათამაძეს. ფოტო ი. ბუდეშტსკისა („სოიუზფოტოს“ საქ. განყ.)

მანდარინის მასობრივი კრეფა

(ახალი სპეც. კორესპონდენტისაგან)

„აჭარატრუსხილტრესტის“ ჩაქვის პავილიონმა, რომელმაც წელს 26.362.250 ცალი ციტრუსოვანი ნაყოფი უნდა მიიღოს და გადაამუშაოს, მანდარინის მოსავლის მიღება 15 ნოემბრიდან დაიწყო. პავილიონმა დროულად შეაგროვა მუშა-ხელი და წესრიგში მოიყვანა მანქანები და ინვენტარი.

პავილიონმა უკვე გადაამუშავა და დანიშნულებისამებრ გადაგზავნა 13 ვაგონი მანდარინის ნაყოფი.

ჩაქვისა და ხალის სოფლსაბჭოების კოლმეურნეობებში წარმატებით მიმდინარეობს მანდარინის მასობრივი კრეფა. ბრიგადებსა და ცალკეულ მკრეფავებს შორის გაშლილია სოციალისტური შეჯიბრება მანდარინის მოსავლის უდანაკარგოდ აღებისათვის. ჩაქვის მახარაძის სახელობის კოლმეურნეობას 20 ნოემბრისათვის მოკრეფილი და ჭარხნისათვის ჩაბარებული ჰქონდა 157.972 ცალი მანდარინის ნაყოფი. სოფ. ულიანოვკის კალინინის სახელობის კოლმეურნეობას — 127.250, სტურუას სახელობის კოლმეურნეობას— 85.750, კოლმეურნეობა „წითელ ოქტომბერს“ — 98.000 ცალი, სოფ. ხალის ლენინის სახელობის კოლმეურნეობას კი — 28.315 ცალი.

კოლმეურნეობები გეგმების რაოდენობრივ შესრულებასთან ერთად მთავარ ყურადღებას აქცევენ მანდარინის კრეფის ხარისხს. ამ მიზნით ადგილებზე ფართოდ არის გამოყენებული მოწინავე მკრეფავების გამოცდილება. სტურუას სახელობის კოლმეურნეობაში მოწინავე მკრეფავებიდან აღსანიშნავი არიან კოლმეურნე ქალები — ფ. ბროლაძე, ა. დოლიძე, ს. კაკაბაძე და ა. ბერიძე, რომლებიც ხარისხობრივი მაჩვენებლების დაცვით მანდარინის კრეფის დღიურ ნორმებს ერთი-ორად, ერთი-სამად ასრულებენ.

თავიანთ საკარმიდამო ნაკვეთებიდან მანდარინის უხვი მოსავლის მიღებით თავი ისახელეს ჩაქვის სოფლსაბჭოს მთელმა რიგმა კოლმეურნეებმა. კოლმეურნე ა. დუმბაძეს 20 ნოემბრისათვის მოკრეფილი და მიმღები პუნქტისათვის ჩაბარებული ჰქონდა 15.750 (ასი მანდარინი, მ. ბერიძეს—15.155, ხ. მუს-ოღლის — 15.313.

ქ. დოგოროზგინიძე.

აბარებენ პირველი ხარისხის შაქრის ჭარხალს

გორი, 26 ნოემბერი (საკ. კორ.). გორის რაიონის მთელი რიგი კოლმეურნეობები სახელმწიფოს აბარებენ პირველი ხარისხის შაქრის ჭარხალს.

გორის შაქრის ჭარხლის მიმღებ პუნქტს გეგმის ზევით და საუკეთესო ხარისხის ჭარხალი ჩააბარეს სოფელ დიდი-ობერას (675 ცენტნერის ნაცვლად ჩააბარა 1.060 ცენტნერი), ხიდისთავის (637 ცენტნერი), პატარა-ობერას (374 ცენტნერი), წედისის და სხვა კოლმეურნეობებმა.

შაქრის ჭარხლის მოყვანის გეგმების გადაჭარბებით შესრულებისა და მაღალხარისხოვანი შაქრის ჭარხლის ჩაბარებისათვის აღნიშნულ კოლმეურნეობებზე გაცემულია პრემია - დანამატი 4.500 მანეთის რაოდენობით.

ხ. უურაშვილი

სწორი თესლბრუნვისათვის

საკავშირო კ. პ. (ბ) მე-17 ყრილობაზე ხალხთა საყვარელი ბელადი ამხანაგი **სტალინი** ამბობდა: „სოფლის მეურნეობის ერთერთ მორიგ ამოცანას წარმოადგენს სწორი თესლბრუნვათა შემოღება, წმინდა ანეულის გაფართოება, სათესლე საქმის გაუმჯობესება მიწათმოქმედების ყველა დარგში. რა კეთდება ამ მხრივ? სამწუხაროდ, ჯერჯერობით ძალიან ცოტა რამ“. ამხანაგ სტალინის ეს შეფასება სავსებით გამოხატავს საქართველოში თესლბრუნვის საქმეში ამჟამად არსებულ მდგომარეობას. საქართველოს მიწათმოქმედების ორგანოები ჯერ კიდევ არადამაკმაყოფილებლად მუშაობენ იმისათვის, რათა დროულად უზრუნველჰყონ სწორი თესლბრუნვის შემოღება კოლმეურნეობებში.

ამხანაგ **ლ. ბერიას** მითითება 1940 წლისათვის მარცვლეულ კულტურათა საერთო ფართობის 900 ათას ჰექტარამდე აყვანის, ჰექტარზე საშუალოდ რესპუბლიკაში 15 ცენტნერი მოსავლის მიღებისა და საქართველოს მოთხოვნილების თავისი საკუთარი პურით დაკმაყოფილების შესახებ მოითხოვს სერიოზულ მუშაობას. ამის მისაღწევად მთელი რიგი აგროტექნიკური ღონისძიებების გატარებასთან ერთად დიდი მნიშვნელობა ენიჭება სწორი თესლბრუნვის შემოღებას და დანერგვას.

სწორი თესლბრუნვის შემოღების დროს აუცილებლად გათვალისწინებულ უნდა იქნას მეურნეობის მიმართულება, მესაქონლეობის განვითარებისათვის მტკიცე საკვები ბაზის შექმნა, საგეგმო დავალებანი კულტურების მიხედვით, მექანიზაციის საკითხები და სხვ. თესლბრუნვა ისე უნდა მოეწყოს, რომ მან არ გამოიწვიოს მარცვლეული კულტურების ფართობების შემცირება.

უნდა ითქვას, რომ თესლბრუნვის საკითხებს საქართველოს მთელი რიგი რაიონები და კერძოდ მიწსახკომი საკმაო ყურადღებას არ აქცევენ. მართალია, საქართველოს მიწსახკომის მიწათმოწყობის სამმართველოსთან შარშან ჩამოყალიბდა თესლბრუნვის ჯგუფი, მაგრამ ეს უკანასკნელი მთელი წლის განმავლობაში არადამაკმაყოფილებლად მუშაობდა. თესლბრუნვის ჯგუფს არ ჰქონდა მუშაობის კონკრეტული გეგმები, რაიონებს არ ეწეოდა გარკვეული ინსტრუქტაჟი, თანხები უშედეგოდ იხარჯებოდა, საქართველოს მთელ რიგ რაიონებში (ზუგდიდი, ასპინძა, ამბროლაური, ონი, ახალციხე, ჩხარი, ხარაგოული, ცხაკაია, გეგეჭკორი და სხვ.) ზერელედ და ფორმალურად დამუშავდა სსრ კავშირის მიწსახკომის და სსრ კავშირის მარცვლეულის და მეცხოველეობის საბჭოთა მეურნეობების სახალხო კომისარიატის კომისიის მიერ შემუშავებული სწორი თესლბრუნვის პროექტი.

ამ მხრივ მდგომარეობა არც 1938 წელს გამოსწორებულა. ამას ისიც მოწმობს, რომ საქმიწსახკომის მიწათმოწყობის სამმართველოს თესლბრუნვის ჯგუფისათვის ჯერაც გაურკვეველია, თუ რამდენ რაიონში და რომელ კოლმეურნეობებში უნდა ჩატარდეს წელს თესლბრუნვა. პირველი პროექტით გათვალისწინებული იყო წელს თესლბრუნვის სამ რაიონში გატარება, მეორე პროექტით აღებული იქნა 18 რაიონი, მესამე პროექტით—14 რაიონი. უკანასკნელი პროექტით კი გათვალისწინებულია თესლბრუნვის გატარება 11 რაიონში და ისიც გამოურკვეველია, თუ საამისოდ რა პირობები არსებობს. სწორი თესლბრუნვის ჩატარებისათვის მიწათმოწყობის სამმართველოს დაზუსტებული არა აქვს ცალკეულ რაიონებისა და კოლმეურნეობებში რამდენი ჰექტარი უნდა მოჰყვეს თესლბრუნვაში და თესლბრუნვის შემოღებასთან დაკავშირებით მიწის რა ახალი ფართობი იქნება ათვისებული. მეთესლეობის 20 კოლმეურნეობაში მიწათმოწყობა და ნიადაგის შესწავლა ძალიან ჭიანურდება.

უნდა გავითვალისწინოთ, რომ თესლბრუნვის პროექტებში, რომლებიც სჭ. მიწსახკომის მიწათმოწყობის სამმართველოს მიერ არის შედგენილი, დაშვებულია ზოგიერთი შეცდომა.

პარტიისა და მთავრობის მიერ მიღებული დადგენილებები ითვალისწინებს საქართველოში მარცვლეულ კულტურათა ფართობის გადიდებას. თესლბრუნვის პროექტები კი, პირიქით, ითვალისწინებს მის შემცირებას, მაშინ, როცა მარცვლეული კულტურების ხვედრითი წონა უმრავლეს რაიონებში 75-95 პროცენტამდე აღწევს, თესლბრუნვის პროექტებში ნაჩვენებია 65-80 პროცენტი.

ამ პროექტების მიხედვით ქერძოდ ხაშურის, გორის, ბორჩალოს, სიღნაღის, ქუთაისის, სამტრედიის, ზუგდიდის, ჩხოროწყუს, გეგეჭკორის და სხვა რაიონებში მარცვლეული კულტურების ფართობი მცირდება 10-15 პროცენტით და კიდევ მეტით.

თესლბრუნვის პროექტები და ამასთან დაკავშირებული სხვა საკითხები უფრო გულისხმიერად, ცალკეული რაონებისა და კოლმეურნეობების სპეციფიკური პირობების გათვალისწინებით უნდა დამუშავდეს.

შედგენილ პროექტში გათვალისწინებულია მრავალმინდვრიანი თესლბრუნვები, სადაც 2-3 მინდვრიანი ბალახებია (საკვები, სადაც არ შემცირდება მარცვლეული კულტურების ნათესები, მაგრამ ეს შეფარდებულ უნდა იქნას თვითეული რაიონისა და კოლმეურნეობის პირობებთან. მაგალითად, თუ წალკის ან ხობის რაიონისათვის საკმარისია 2-3 სახის თესლბრუნვა, თბილისის რაიონისათვის საჭირო იქნება ალეოთ 6-7 სახის თესლბრუნვები, ვინაიდან ამ რაიონში დიდი სხვადასხვაობაა. მაგალითად, კოკრის ზონისათვის შესაძლებელია მივიღოთ 6-მინდვრიანი თესლბრუნვა, მაგრამ კომისის ზონისთვის შესაძლებელია დაპროექტდეს 9-მინდვრიანი. სულ სხვა სახის თესლბრუნვის გატარება იქნება საჭირო ამავე რაიონის ნიჩბისი ურწყავი ზონისათვის და სხვ.

საქართველოს ცალკეულ რაიონებსა და კოლმეურნეობებში შესაძლებელია გამოყენებულ იქნას თესლბრუნვის გარდამავალი სახეობა (ცალკეულ აგროტექნიკური ღონისძიებათა რამდენიმე წლით გატარება), მაგალითად, წულუკიძის, ზესტაფონის, ზუგდიდის, გეგეჭკორის, ჩხოროწყუს და სხვა რაიონებში შეიძლება თესლბრუნვით დავუშვათ ერთწლიანი ბალახების თესვა, აგრეთვე შემოვიღოთ თესლბრუნვის ცალკეული ნაკვეთების მოშლამვა, მოტკეცვა, სიდერატებით განოყიერება და სხვ.

აღმოსავლეთ საქართველოს ზოგიერთ რაიონშიც თესლბრუნვაში უნდა შევიდეს ერთწლიანი ბალახებისა და სიდერატების თესვა.

მიწსახკომის მიწათმოწყობის სამმართველო ისევე ერთ ადგილს სტკეპნის. საკმარისია ითქვას, რომ 1938 წლის განმავლობაში მიწათმოწყობის სამმართველომ რაიონებს თესლბრუნვის შესახებ მხოლოდ-მხოლოდ ერთი ინსტრუქცია გაუგზავნა და ისიც არა სწორი, რომელიც მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატმა გააუქმა.

საჭიროა ბოლო მოეღოს თესლბრუნვის ამ მეტად აქტუალურ საკითხებისადმი საქმოსნურ დამოკიდებულებას. სწორი თესლბრუნვის შემოღება და გატარება ეს მთელი ჩვენი ქვეყნის საქმეა, ამიტომ ადგილობრივი პარტიული, საბჭოთა ორგანიზაციებისა და პირველ რიგში სამიწათმოქმედო ორგანოების ვალია სერიოზულად მოჰკიდონ ხელი სწორი თესლბრუნვის შემოღების საქმეს. ნუ დავივიწყებთ, რომ თესლბრუნვა მოსავლიანობის გადიდების ერთერთი მძლავრი ბერკეტია.

შ. კაკულია

საქ. მიწსახკომის მიწათმოწყობის სამმართველოს თესლბრუნვის ჯგუფის უფროსი აგრონომი.

უმსგავსოებანი ორჯონიკიძის რაიონის კოოპერაციებში

(ხარაგოული. ჩვენი კორესპონდენტებისაგან)

ორჯონიკიძის რაიონის სამომხმარებლო კოოპერაციის „მესვეურთა“ ცუდი მუშაობის შედეგად რაიკოოპკავშირის სავაჭრო ქსელში ადგილი აქვს მთელ რიგ აღმაშფოთებელ ფაქტებს. ლაშის სასოფლო-კოოპერატივის გამგეობის თავმჯდომარედ მიაყენეს ყოფილი გამფლანგველი საშა მშვენიერაძე. მან კოოპერატივის მუშაობაში არეულ-დარეული შეიტანა და მოკლე დროში 1.080 მანეთი გაფლანგა. სოფელ საღანძილის მაღაზიის ნოქრად მუშაობს ყოფილი ვაჭარი იაკინთე ბერაძე. იგი მომხმარებლებს ატყუებს ზომა-წონაში და უხეშად ეპყრობა მათ. ბერაძე საატესტაციო კომისიის დადგენილებით მოხსნილია სამუშაოდან, მაგრამ ეს დადგენილება დღემდე ქაღალდზე დარჩა, იაკინთე ბერაძე კვლავ განაგრძობს „მუშაობას“. რაიმაღაზიის ნოქარი შალიკო შარიქაძე სასამართლოს მიერ მსჯავრდებულია კოოპერატივში საქონლის მოპარვისათვის, მაგრამ იგი თავის ადგილზე დასტოვეს. ის ახლაც მაღაზიაში და ნაცნობ-მეგობრებში ანაწილებს საქონელს. კოოპერატიული ქონების გაძვიავებლებმა მოსე ჩიქვაიშვილს და ილიკო ელიკაშვილს პატიმრობა ჰქონდათ მისჯილი. სასჯელის მოხდის შემდეგ ისინი კვლავ რაიკოოპკავშირის სავაჭრო ქსელში აღმოჩნდნენ. ყოფილი ვაჭარი ერმალოზ კამკამიძე მრავალჯერ იყო მოხსნილი მომხმარებლების მოტყუებისა და უხეშად მოპყრობისათვის. უკანასკნელად საწყობის გამგედ წამოასკუპეს ხარაგოულის სოფლის კოოპერატივში. კამკამიძე თავის ბფარველებს უხვად ამარაგებს ფართო მოხმარების საქონლით.

ხარაგოულის სოფლის კოოპერატივის გამგეობა კადრებს შეუმოწმებლად იღებს. ამის გამო კოოპერატივში ფეხს იკიდებენ შემთხვევითი ელემენტები. ანდრო და გოგია გველესიანები და კოტე ბუაძე სექტემბრიდან მუშაობენ ხარაგოულის სასადილო-ბუფეტში. ისე, როგორც ბრძანებაშიაც არ არიან გატარებული. ანდრო გველესიანმა უკვე გაფლანგა 1.600 მანეთი და მიიმალა. ბორითის კოოპერატივის საწყობის გამგე ლავრენტი ბარბაქაძემ 3.000 მანეთი გაფლანგა, ღორეშის მაღაზიის ნოქარმა ალიოშა გოგოლაძემ— 793 მან., მოლითის კოოპერატივის გამგეობის თავმჯდომარემ გიორგი მაღრაძემ — 8.437 მანეთი, ამავე კოოპერატივის საწყობის თანამშრომლებმა გალაქტიონ სულაქველიძემ და ალექსანდრე მჭედლიძემ—24.500 მანეთი, ჭიცხის სასოფლო კოოპერატივის გამგემ დავით მაჭავარიანმა— 7.000 მანეთი, სასადილოში მომუშავე გრიშა ბედიაშვილმა — 4040 მანეთი, ამავე კოოპერატივის ხილის დამზადების პუნქტის გამგე გიორგი ბაქრაძემ — 5662 მანეთი.

ასეთი ფაქტები ხარაგოულის რაიკოოპკავშირის სავაჭრო ქსელში გამონაკლისი როდია. მესაძე კვარტალის ბოლოსათვის გაფლანგული თანხის რაოდენობა 90.000 მანეთს აღემატებოდა.

ადგილი აქვს დიდ ზარალიანობას — მესამე კვარტალში რაიკავშირის მთელ სავაჭრო ქსელში ზარალი 83.000 მანეთს შეადგენს. ხარაგოულის, წიფის, კიცხის და მოლითის მაღაზიებში აო იშოვება საკმაო რაოდენობის პირველი მოთხოვნილების საგნები. ეს იმ დროს, როდესაც ზოგიერთი სახის საქონელი საწყობში ბლომად აქვთ, ვერ მოუხერხებიათ მისი საწყობიდან მაღაზიებში გატანა. მოწესრიგებული არ არის პურის ცხობის საქმე. ზოგიერთ ადგილას პურის საცხობები თავის დროზე არ მოამარაგეს ფქვილით, რის გამო ოქტომბერში პური არ გამოუცხვიათ მოლითში ორ დღეს, მარელისის ფაბრიკაში—ერთ დღეს, კიცხში — სამ დღეს, ხოლო ხევში ერთ თვეზე მეტია პური არ ცხვება.

კოოპერატივების ხელმძღვანელობით მომუშავე სასადილოებში უყაირათობის შედეგად ადგილი აქვს ზარალს. მაგალითად, ხარაგოულის სასადილომ მესამე კვარტალში იზარალა 14.000 მანეთი, ხოლო მარელისის ფაბრიკის სასადილომ — 121.000 მანეთი.

კოოპერატივების მუშაობაში ზარალს ისიც ემატება, რომ რკინიგზის სადგურზე მოსულ საქონელს თავის დროზე არ იხსნიან, რის გამო იხდიან ჯარიმებს. მაგალითად, რაიკოოპკავშირმა ხარაგოულის სადგურს ჯარიმების სახით 4.000 მანეთი გადაუხადა.

რაიკავშირის თანამშრომლები სამრეწველო საქონლით თვითმომარაგებას ეწევიან. ამ მხრივ ყველას გადააჭარბეს ლოლა შარიქაძემ, მარგარიტა ტატანაშვილმა, არჩილ ლომაძემ და სხვებმა. ისინი მარტო თავის მომარაგებაზე როდი ზრუნავენ, ნაცნობ-მეგობრებსაც ეხმარებიან საქონლის გატანაში. ყველაფერი ეს ხდება საზოგადოების თვალწინ და მომხმარებლებში დიდ უკმაყოფილებას იწვევს. რაიკოოპკავშირში ინახება ფაქტურები, რომლების მიხედვითაც თითქოს რამაღაზიამ მიიღო, სხვადასხვა საქონელი, მაგრამ ეს საქონელი ხარაგოულში არ მოსულა, თბილისშივე გამოისყიდეს რაიკავშირის მუშაკებმა.

ხარაგოულის რაიკოოპკავშირის მდგომარეობა დამაფიქრებელია. რაიკოოპკავშირის თავმჯდომარე ვანო თაბუკაშვილი სათავეში ვერ ჩაუდგა კოოპერატივის მუშაობას. ამის შედეგად ორჯონიკიძის რაიკოოპკავშირში ადგილი აქვს დიდ უმსგავსობას. პარტიის რაიკომმა თაბუკაშვილს ყოველმხრივი დახმარება გაუწია, მაგრამ ეს დახმარება მან ვერ გამოიყენა.

დროა მკაცრად დაისვას ორჯონიკიძის რაიონის სამომხმარებლო კოოპერაციის მუშაობის გაუმჯობესების საკითხი.

დავ. გაბრიაძე.
აკ. ჭანკვეტაძე.

ავტოსარემონტო ქარხანა აღმავლობის გზაზე

ვ. სალაძე თბილისის ავტოსარემონტო ქარხნის დირექტორი, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი, ორდენოსანი

პარტია და მთავრობა განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევდნენ და აქცევენ საავტომობილო მრეწველობის განვითარებას, კარგად ითვალისწინებენ რა იმ უდიდეს როლს, რომელსაც თამაშობს ავტომანქანა, როგორც მიმოსვლის ერთერთი საუკეთესო საშუალება მშვიდობიანი მშენებლობის პირობებში, რომელსაც ჩვენ ძლევამოსილად ვანხორციელებთ.

კიდევ უფრო დიდი მნიშვნელობა მიენიჭება ავტომობილს იმ შემთხვევაში, თუ საზიზღარმა ფაშისტმა უარყოფებმა გაბედეს ჩვენი თვალუწვდენი საზღვრების ხელყოფა.

მაგრამ არ კმარა მარტო ის, რომ დიდი რაოდენობით ვუშენებდეთ საჭირო ტიპის ავტომანქანებს, არანაკლებ მნიშვნელოვანია არსებული ავტოპარკის ექსპლოატაციისა და რემონტის სწორად დაყენება.

ამ უბანზე კი ყველაფერი რიგზე ვერა გვაქვს.

დიდი რაოდენობის ავტომანქანების შერჩევითმა შემოწმებამ დაგვანახვა, რომ მათგან მხოლოდ 54 პროცენტი შეიძლება ჩაითვალოს ტექნიკურად წესიერ მდგომარეობაში. განსაკუთრებით ცუდი მდგომარეობაა მიწსახკომის სისტემის ავტოპარკში, სადაც 44.064 გამოკვლეული მანქანიდან მხოლოდ 42,1 პროცენტი აღმოჩნდა ტექნიკურად წესიერ მდგომარეობაში.

ამავე დროს კი, ჩვენს ქვეყანაში შექმნილია ყველაზე უფრო ხელსაყრელი პირობები იმისათვის, რომ ავტომანქანები ჯეროვან მდგომარეობაში შევინახოთ, კერძოდ, შექმნილია სამომსახურეო სადგურების ფართო ქსელი და მთელი რიგი დიდი ავტოსარემონტო ქარხნები, რომლებსაც დაკისრებული აქვთ გაცვეთილი მანქანების აღდგენის საპატიო და მნიშვნელოვანი ამოცანა.

ამ ტიპის ერთერთ უდიდეს ქარხანას წარმოადგენს თბილისის ავტოსარემონტო ქარხანა. უკვე 3 წელზე მეტია, რაც ქარხანა გადაცემულია მომჭმედ საწარმოთა რიცხვში. მაგრამ ქარხნის მავნებლურმა ხელმძღვანელობამ, რომელიც მოქმედებდა მშენებლობის დაწყებიდანვე გასუღრი შესაძლებელი ჩაიდინა იმისათვის, რომ მინიმუმამდე დაეყვანა ქარხნის მნიშვნელობა და მისი როლი როგორც ძირითადი ბაზისა ამიერ-კავკასიის ავტოპარკის რემონტის დარგში.

სტახანოველთა რიცხვი გასულ წელთან შედარებით გაიზარდა ერთი-ორად და კიდევ მეტად (217 პროცენტით).

მთელი რიგი სტახანოველები იძლევიან უაღრესად მაღალ მაჩვენებლებს, ცალკეულ დღეებში გამომუშავება აჭყავთ 1.000 პროცენტამდე და კიდევ უფრო მაღლა. მაგალითად, ზეინკალ ამხ. გრიგორიანს თავისი გამომუშავება 1.200 პროცენტამდე აჭყავდა.

საინსტრუმენტო საამქროს ამხარატებელმა მუშამ ამხ. ობუხოვმა გამხრახნების ახარატებისას გამოიყენა ქვების დამაგრების ახალი წესი, რამაც გაადიდა ქვების სამსახურის ვადა, გააუმჯობესა ახარატების ხარისხი და გაადიდა პროდუქციის გამოშვება. თვიურ ნორმებს ის ასრულებს საშუალოდ 300 პროცენტით, ხოლო ცალკეულ თვეებში შესრულება 400 პროცენტამდე აჭყავს.

მექანიკური საამქროს ხარატი ამხ. რუხაძე სისტემატურად გადაჭარბებით ასრულებს ნორმებს — 300-დან 400-მდე პროცენტით და მეტადაც და ამასთან იძლევა კარგი ხარისხის პროდუქციას.

ბუნებრივია, რომ ქარხნის კოლექტივს ჰქონდა სახარულის მიზეზი, თუ გავითვალისწინებთ, რომ ქარხანას თავისი მოქმედების განმავლობაში 1938 წლამდე არასოდეს არ შეუსრულებია გეგმა. მას ჰქონდა ხელფასის ფონდების გადახარჯვა და თვითღირებულების გადიდება, ქარხანა სისტემატურად უშვებდა ცუდი ხარისხის მანქანებს და მეტად დიდ ზარალს აყენებდა ჩვენს ქვეყანას.

ქარხნის ხელმძღვანელობამ განსაკუთრებული ყურადღება მიაქცია გამოშვებული მანქანების რემონტის ხარისხს.

ამჟამად ჩვენ ავტომეურნეობების მხრივ ძირითადად დადებითი შეფასება გვაქვს პროდუქციის ხარისხის შესახებ. შეკეთებული მანქანა შემკვეთელს ეძლევა მანქანის რემონტში ჩაბარებისთანავე საბრუნავი ფონდიდან, რომელიც ქარხანას მოეპოვება.

ივლისში საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პირველი სესიის პატივსაცემად, ჩვენი პროდუქციის ხარისხის შემოწმებისა და ჩვენების მიზნით ჩატარდა ქარხნის მიერ გამოშვებული მანქანების გადარბენა შემდეგი მარშრუტით: თბილისი — გოდერძის უღელტეხილი — ბათუმი და უკანვე სურამის უღელტეხილით. გადარბენაში მონაწილეობდნენ: „გაზ“-ის მსუბუქი მანქანა, „გაზ“-ის სატვირთო მანქანა, „ზის“-ის სატვირთო მანქანა, აგრეთვე ჩვენი ქარხნის მიერ დამზადებული ავტობუსი ჩვენგანვე შეკეთებულ მასაზე და სასწრაფო დახმარების კარეტა, რომელიც აგრეთვე ჩვენ დავამზადეთ ახალ შასიზე.

გადარბენა მიმდინარეობდა ძნელ და სხვადასხვანაირ პირობებში გზის რელიეფის მიხედვით. გადარბენის დროს არ ყოფილა არცერთი შემთხვევა შეფერხებისა შეკეთებული მანქანების უწესრიგობის მიზეზით. რემონტის ხარისხი ყოველმხრივ დამაკმაყოფილებელი აღმოჩნდა. ასეთ შედეგებს მიაღწია ქარხნის კოლექტივმა, რომელიც მჭიდროდ დაირაზმა თავისი ხელმძღვანელობის ირგვლივ და შეიგნო მის წინაშე მდგომი ამოცანების მნიშვნელობა და სირთულე.

ამ წარმატებებთან ერთად უნდა აღვნიშნოთ ერთი გარემოება. ამასწინათ საქართველოს სსრ სახკომსაბჭომ გამოიტანა დადგენილება, რომლითაც აუკრძალა ავტომეურნეობებს რემონტის საკუთარი ძალებით შესრულება. ამავე დროს კი, მთელი რიგი ავტომეურნეობანი ამ დადგენილებას არ ასრულებენ; მაგალითად, ბათუმის ტყემრეწვმეურნეობა, აჭარკოოპკავშირი და ავტოტრანსის ქუთაისის განყოფილება.

ის მანქანები კი, რომლებიც ქარხანას სარემონტოდ მოსდის, მეტწილად სრულიად დაუშვებელ მდგომარეობაშია. ავტომეურნეობათა უმრავლესობას თავის მოვალეობად მიაჩნია რემონტში ჩაბარების წინ მოხსნას მანქანას ყველა ვარგისი ნაწილი და შესცვალოს ისინი უტრილით. ქარხნის განკარგულებაში არის მთელი რიგი აქტები მანქანებზე, რომლებიც ქარხანაში მოვიდა სავსებით გაძარცული. აქტები შედგენილია ფსეთი ორგანიზაციების მანქანებზე, როგორიცაა: მელვინეობის თელავის ინსტიტუტი, თბილმშენი, უშაფათის ჩაის ფაბრიკა, ფოთის პურის ქარხანა და სხვ. მაგალითად, საქბაღჩატის მანქანა № 51-19 ქარხანაში სარემონტოდ მიღებულ იქნა ისე, რომ მასზე აღარ იყო წვრილი აგრეგატები (ბენზინის ტუმბო, მაყუჩი, უკანა ფანარი, კონდენსატორი, სტარტერი, სიგნალი, ამპერმეტრი, ზეთის მანომეტრი, სპიდომეტრი, მინის საწმენდი და სხვ.), სულ მანქანას აკლდა 29 სახელწოდების აგრეგატი და დეტალი.

საქ. სოფლმეურნეტრანსის გორის განყოფილების მანქანა მიღებულ იქნა სავსებით გაძარცული. რემონტში ჩაბარების წინ მანქანა დაეშალათ და მოეხსნათ ყველა ვარგისი ნაწილი, მაგალითად: წყლის ტუმბო, გვერდის მინები, წინა და უკანა ფანრები, სიგნალი, ბენზინის ბაკი, კონუსისებრი კბილანა, საკისარები, საჭის ბორბალი და სხვ.

ამრიგად, მანქანებს ასახიჩრებენ, მათი სამსახურის ვადა მცირდება და, გარდა ამისა, დაუტვირთავი რჩება სპეციალური ქარხანა.

ძნელი წარმოსადგენია რამდენ ენერგიასა და ზარალს აყენებს სახელმწიფოს „ვაი-მეურნეობა“ ამგვარი დამოკიდებულება მანქანებისადმი.

დროა ავტომეურნეობათა ხელმძღვანელებმა თვალი გაახილონ, საქმეს შეხედონ საერთოსახელმწიფოებრივი თვალსაზრისით და პირი იბრუნონ ქარხნისაკენ, ისევე როგორც ქარხანამ პირი იბრუნა ავტომეურნეობებისაკენ.

სოციალისტური ტრანსპორტი სანიმუშო წესრიგში უნდა მოვიყვანოთ, ვიქონიოთ ის საბრძოლო მზადყოფნის მდგომარეობაში. უნდა გვახსოვდეს, რომ იმ მანქანამ, რომელიც დღეს მშენებლობაზე მუშაობს, ხვალ შესაძლოა თავდაცვაზე იმუშაოს.

წესრიგში მოვიყვანოთ ავტოპარკი, დაეუბრუნოთ ქვეყანას ათასობით მანქანები—ასეთი ამოცანა დგას ქარხნისა და ავტომეურნეობების წინაშე.

ეს ამოცანა საერთოა და ის ჩვენი საერთო ძალღონით უნდა შესრულდეს.

რადიუმის ზარბაზანი

მოსკოვი, 25 ნოემბერი (საკ. დეს.). ცენტრალური ონკოლოგიური (კიბოს საწინააღმდეგო) ინსტიტუტის შეკვეთით, მალე დამთავრდება რადიუმის ზარბაზნის ახალი აპარატის დამზადება. ავთვისებიან სიმსივნეთა სამკურნალოდ.

რადიუმის ზარბაზანი საშუალებას მოგვცემს გამოვიყენოთ განსხივებისათვის რადიუმის მნიშვნელოვანი რაოდენობა. აქტიურობა მკურნალობის დროს მაშინ მრავალჯერ გადიდდება. სიმსივნის მკურნალობა რადიუმის ზარბაზნით ჩატარდება 15 სანტიმეტრ მანძილამდე. ეს საშუალებას მისცემს ექიმს უკეთესად და უფრო მეტად დააზიანოს სიმსივნის ქსოვილი სხივების ძირითადი ჯგუფის მასზე მიმართვით და ნაკლებ დააზიანოს ირგვლივ მდებარე ჯანსაღი ქსოვილი.

რადიუმის ზარბაზანი, ჯერჯერობით პირველი სსრ კავშირში, უახლოეს დროში დადგმულ იქნება ცენტრალურ ონკოლოგიურ ინსტიტუტში. შემდეგ ასეთივ

პარტიული ცხოვრება

მოითხოვენ ლექციების მოწყობას

საქ. სსრ ჯანსახკომში 180-მდე პროფესორი, ექიმი, ეკონომისტი, ბუხჰალტერი და სხვა დარგის ინტელიგენტი მუშაობს. მარქსისტულ-ლენინურ თეორიით მათი შეიარაღება ადგილობრივი პარტორგანიზაციის უმნიშვნელოვანეს ამოცანას უნდა წარმოადგენდეს, მაგრამ დღემდე ამ საქმის ნაკლები ყურადღება ექცეოდა.

ჯანსახკომში ჩამოყალიბებული იყო საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის შემსწავლელი 2 წრე კომუნისტებისათვის, 12 წრე კი უპარტიო ინტელიგენტებისათვის.

პარტკომი ადმინისტრატიული წესით აიძულებდა კომუნისტებს ჩაბმულიყვნენ პარტიული განათლების წრეებში და არცერთი მეცადინეობა არ გაეცდინათ. ბევრი მომზადებული ამხანაგი წრეში მეცადინეობით ნაკლებ სარგებლობას პოულობდა, დამოუკიდებელი მუშაობით მათ მეტი ცოდნის მიღება შეეძლოთ, მაგრამ მათ აიძულებდნენ წრეში ეყოლოთ პარტკომი თავის სხდომაზე ხშირად იძახებდა იმ ამხანაგებს, ვინც პარტიული წრის მეცადინეობას გააცდენდა, და აძლევდა სხვადასხვა სასჯელს.

— ჩვენ საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილების საფუძველზე ვფიქრობთ შევქმნათ ახალი პოლიტწრე, მაგრამ იმ ამხანაგებს, რომლებიც დამოუკიდებლად ისურვებენ პარტისტორიის შესწავლას, ყოველმხრივ დავეხმარებით კვალიფიციური ლექციებისა და მოხსენებების მოწყობით და კონსულტაციის გაწევით, ამბობს ჯანსახკომის პარტკომის მდივანი თ. ფოცხიშვილი.

პარტიული წრეების მუშაობაში დღემდე არ იყო შემოღებული ცოცხალი საუბრის მეთოდი. პროპაგანდისტები მეცადინეობაზე მხოლოდ კითხულობდნენ მასალებს; ასეთი კაზიონური მეთოდი კი ნაკლებ დაინტერესებას იწვევდა ამხანაგებში.

პარტიულ წრეებში სწავლობდნენ ჩვენი პარტიის ისტორიის მხოლოდ ოქტომბრის წინა პერიოდს. „პარტისტორიის შესწავლას ყოველ წელს თავიდან ვიწყებდით, რის გამო 1935 წლიდან დაწყებული დღემდე ისევ ოქტომბრის რევოლუციის წინა პერიოდს ვსწავლობთო",—ამბობს ამხ. ხასაია. ეს ნაკლი ახლა გადაჭრით უნდა გამოსწორდეს.

საქ. სსრ ჯანსახკომში პარტიული და არაპარტიული ინტელიგენციისათვის ჯერ კიდევ არ მოწყობილა არცერთი თეორიული მოხსენება საერთაშორისო მდგომარეობის და ლექცია საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის ცალკეულ საკითხების შესახებ. ინტელიგენციის მარქსისტულ-ლენინური თეორიით შეიარაღების მიზნით პარტკომმა ხშირად უნდა მოაწყოს „ლექციები, რომლებიც მარქსიზმ-ლენინიზმის პროპაგანდის მნიშვნელოვან მეთოდს წარმოადგენენ" (საკ. კ. პ. (ბ) ც.კ-ის დადგენილებიდან).

დროა ჯანსახკომის პარტკომმა სერიოზულად მოჰკიდოს ხელი პარტიული პროპაგანდის გაუმჯობესებას.

ალ. გოგოლაძე

თბილისი. თამბაქოს საფერმენტაციო ქარხნის პარტკომის მდივანი ამხ. ხ. ვარანიანი პარტიის წევრობის კანდიდატებს და თანამგრძნობებს აცნობს საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის 1938 წლის 14 ნოემბრის დადგენილებას. ფოტო ვ. ჩერკასოვისა („სოიუზფოტოს" საქ. განყ.)

სერიოზულად მოვკიდოთ ხელი მარქსიზმ-ლენინიზმის დაუფლებას

წრეების სიუხვით არც საქართველოს განსახკომის პარტიული ორგანიზაცია ჩამორჩებოდა. აქ პარტიულ - კომკავშირული ორგანიზაციისა და უპარტიოთათვის შვიდამდე პოლიტწრე არსებობს, სადაც განსახკომის თითქმის ყველა თანამშრომელია „ჩაბმული". ხოლო პარტიის ზოგიერთი წევრი, რომელმაც ქართული ენა არ იცის, მომაგრებულია მიწსახკომის პოლიტწრეებზე, რაც უეჭველია მათთვის დიდ უხერხულობას ჰქმნის.

თუ პარტკომის მდივნის ამხ. ვ. კიკვაძის განცხადებას დავუჯერებთ, პოლიტწრეების მსმენელთა შორის არავის განუცხადებია სურვილი დამოუკიდებლად მუშაობისა, თითქოს ყველა ხალისით ესწრებოდა წრეების მეცადინეობას. მაგრამ ეს რომ ასე არ არის, ამას მოწმობს 27 ოქტომბერს შემდგარი პარტიული კრების დადგენილებაც, სადაც აღნიშნულია, რომ ბევრი მსმენელი წრის მეცადინეობას სისტემატურად ვერ ესწრება.

განსახკომის პარტიული ორგანიზაციის წრეების მუშაობის პრაქტიკაშიაც შემოღებულია სწავლების „ერთიანი დღეები", მუშაობის ერთიანი რეგლამენტი. ამის შედეგად პარტიის, კომკავშირისა და პროფკავშირის პოლიტწრეების მეცადინეობისათვის თვეში 11 დღე არის დაწესებული, თითქოს ამ დღეების გარდა არ შეიძლებოდეს მეცადინეობა, თითქოს განსახკომის პარტიულ ორგანიზაციაში ისეთებიც მოიპოვებოდნენ, რომელთაც არ შეეძლოთ წიგნზე დამოუკიდებლად მუშაობა, მარქსიზმ-ლენინიზმის საფუძვლების ღრმად, დამოუკიდებლად, წრეების გარეშე შეთვისება.

ისეთი ამხანაგების რიცხვი, რომელთაც შეუძლიათ თავისუფლად გამოიყენონ ბოლშევიკების უფროსი თაობის გამოცდილებაზე შემოწმებული მეთოდი ბოლშევიკური პარტიის ისტორიისა და თეორიის დამოუკიდებელი შესწავლისა, არცთუ ისე მცირეა განსახკომის პარტიულ ორგანიზაციაში.

„საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის" გამოშვებასთან დაკავშირებით პარტიული პროპაგანდის დაყენების შესახებ" საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის დადგენილების საფუძვლიანად გაცნობის შემდეგ მრავალმა პარტიულმა და არაპარტიულმა ბოლშევიკმა საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის დამოუკიდებლად შესწავლის სურვილი განაცხადა. ისინი მოითხოვენ დახმარებას, კონსულტაციას, რომ ჩვენ ცენტრალურ გაზეთებში უფრო ხშირად იბეჭდებოდეს საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის საკითხებზე თეორიული ხასიათის წერილები, პასუხები მნიშვნელოვან შეკითხვებზე და სხვ.

საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის დადგენილების გაცნობასთან დაკავშირებით ბევრმა პარტიულმა და უპარტიო ამხანაგმა წრეებში მეცადინეობის სურვილიც გამოსთქვა. პარტიულ კომიტეტი მათგან შეჰქმნის ერთ ან ორ წრეს და საუკეთესო პროპაგანდისტებსაც შეურჩევს. პარტიულმა კომიტეტმა უკანასკნელ ხანებში საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის საკითხებზე ორი თეორიული მოხსენება მოაწყო. ამ მოხსენებებს ბევრი დაესწრო და ამხანაგური აზრთა გაცვლა-გამოცვლაც გაიმართა. განსახკომში, ძართალია, იშვიათად, მაგრამ მაინც ეწყობა პარტიული ორგანიზაციის ინიციატივით მოხსენებები საერთაშორისო მდგომარეობის ცალკეულ საკითხებზე, რაც ძლიერ აინტერესებს როგორც პარტიის წევრებს, ისე უპარტიოებს. ისინი მოითხოვენ ხშირად იკითხებოდეს მაღალხარისხოვანი და მათთვის საინტერესო ლექციები, ეწყობოდეს ამხანაგური დისკუსიები, წაკითხულის შესახებ აზრთა გაცვლა-გამოცვლა. პარტკომი მოვალეა უფრო ორგანიზებულად უზრუნველჰყოს მათი მოთხოვნილების დაკმაყოფილება.

გ. ლეტაიშვილი.

„კოლმეურნის ქორწინება" სცენა 1-ლი აქტიდან.

კონსულტაცია პარტიული აქტივისათვის

საქ. კ. პ. (ბ) თბილისის ორგანიზაციის ორჯონიკიძის რაიკომის პარტკაბინეტი სერიოზულად ეხმარება პარტიულ აქტივს „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის" — მარქსიზმ-ლენინიზმის ძირითად ცოდნათა ამ ენციკლოპედიის შესწავლაში.

ამ დღეებში რაიონის პარტიული აქტივისათვის ჩატარდა ამხ. შ. ქინქლაძის ლექცია ვ. ლენინის შესახებ „რა ვაკეთოთ?"

23 ნოემბერს ჩატარდა ამხ. უჩაევის ლექცია საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მეორე თავის მიხედვით. ლექციას 65 კაცი დაესწრო, აქ იყვნენ პარტკომის მდივნები და მოადგილეები, პარტორგები, აგიტატორები და სხვ.

კვალიფიციური ლექციები ჩატარდა აგრეთვე საერთაშორისო მდგომარეობისა და რელიგიის საკითხებზე.

განზრახულია მოეწყოს ლექციათა მთელი ციკლი. 29 ნოემბრისათვის განზრახულია ჩატარდეს ამხ. ა. ქუთელიას ლექცია „მონისტური შეხედულება ისტორიაზე" და სხვ.

ორჯონიკიძის რაიკომის პარტკაბინეტმა მოიწვია ათამდე კვალიფიციური კონსულტანტი, რომლებიც საღამოს საათებში ატარებენ მუდმივ კონსულტაციას.

კონსულტაციაზე მოსული აშხანაგები უზრუნველყოფილი არიან მარქსიზმ-ლენინიზმის კლასიკოსთა პირველი წყაროებით. მიწყობილია სპეციალური თახი, სადაც გამოფენილია მარქს - ენგელს - ლენინ-სტალინის ძირითადი შრომები. აქვე „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის" ცალკე თავების მიხედვით მითითებულია ლიტერატურა მარქსიზმის კლასიკოსთა შრომებიდან.

შ. ოზაშვილი
პ. ჭიოკაძე

ხიტყვების ახსნა-განმარტება

ღვთისმაძიებლობა

1903 წლის რევოლუციის დამარცხების შემდეგ დადგა შავი რეაქციის ხანა. კონტრრევოლუციამ სასტიკად უსწორდებოდა მუშათა კლასს. კონტრრევოლუციის ეს შემოტევა იდეოლოგიურ ფრონტზედაც მიმდინარეობდა. გამოჩნდა მწერალთა მთელი ხროვა ლიბერალური ინტელიგენციის წრიდან, რომლებიც აფურთხებდნენ რევოლუციას, „ანადგურებდნენ" მარქსიზმს, ჭადაგებდნენ რელიგიას, მისტიკას.

აღმოცენდა მთელი რიგი რელიგიური წრეები და მიმდინარეობანი ბურჟუაზიულ ინტელიგენციაში.

ერთერთი ასეთი რეაქციული რელიგიურ - ფილოსოფიური მიმდინარეობა იყო ღვთისმაძიებლობა.

პეტერბურგელ ღვთისმაძიებელთა საქმიანობის ცენტრი იყო „რელიგიურ - ფილოსოფიური საზოგადოება". ღვთისმაძიებელთა ჯგუფების ცენტრი მოსკოვში იყვნენ ჟურნალები „პერევალი" და „ვესი". ღვთისმაძიებლობის იდეური წინამძღოლები იყვნენ მერეჟკოვსკი, ყოფილი „ლეგალური მარქსისტები" ბულგაკოვი, ბერდიაევი და სხვ.

გამოდიოდნენ რა როგორც უკიდურესი ინდივიდუალისტები, ყველანაირად ხოტბას ასხამდნენ რა თავაშვებულობას, ზნეობრივ გახრწნას „პიროვნების კულტის" სახით, ღვთისმაძიებლები აზიაღებდნენ ხუცესთა ბოდვას პირადი უკვდავების შესახებ.

„უკიდურესობამდე მისული ბურჟუაზიული ინდივიდუალიზმი, — სწერდა პლეხანოვი, — იწვევს იმას, რომ ადამიანი ებღაუჭება საკითხს თავისი პირადი უკვდავების შესახებ, როგორც ყოფის მთავარ საკითხს (თხზ. ტ. XVII, გვ. 300).

სულის უკვდავების შესახებ, საიქიო ცხოვრების შესახებ გამხრწნელი, ხუცესური მოძღვრების ქადაგებით, რომლითაც ხუცესები ანუგეშებდნენ ექსპლოატირებულ მასებს, ღვთისმაძიებლები ცდილობდნენ ჩაეგონებინათ მასებისათვის ზიზღი მიწიერი ცხოვრებისადმი. პროლეტარიატის კლასობრივი ბრძოლა ექსპლოატატორული წყობილების წინააღმდეგ მათ „მეშჩანობად" გამოაცხადეს.

აღშკარავებდა რა ღვთისმაძიებლობის კონტრრევოლუციურ როლს, ლენინი სწერდა:

„შემთხვევითი არ არის, რომ **აუცილებლობის** გამო მთელი ჩვენი რეაქცია საერთოდ, ლიბერალური (ვეხოვური, კადეტური) რეაქცია კერძოდ „მიესია" რელიგიას. მარტო ჯოხი, მარტო მათრახი ცოტაა; ჯოხი მაინც გადატეხილია" (თხზ. ტ. XV. გვ. 89).

ღვთისმაძიებლები, როგორც ბნელეთის სხვა ძალები, ეხმარებოდნენ მემამულეებს და ბურჟუაზიას შეეძინათ სულიერი ჯოხი, სულიერი მათრახი, ეხმარებოდნენ მათ მშრომელთა კლასობრივი თვითშეგნების მიძინებაში და დაჩლუნგებაში.

ღვთისმშენებლობა

დაცემულობა, რევოლუციის ძალების რწმენის უქონლობა, რევოლუციის გამარჯვებაზე გულისგატეხა, რომლებიც განსაკუთრებით გაძლიერდა ინტელიგენციის წრეში 1905 წლის რევოლუციის დამარცხების შემდეგ, მოედო ნაწილს პარტიელ ინტელიგენტთა იმ რიცხვიდანაც, ვინც 1905 წელს ბოლშევიკებს ემხრობოდა (ბოგდანოვი, ბაზაროვი, ლუნაჩარსკი), და მენშევიკების ნაწილს (იუშკევიჩი, ვალენტინოვი და სხვ.).

ეფარებოდნენ რა მარქსიზმის თვალთმაქცურ აღიარებას დორგულობდნენ, ისინი ცდილობდნენ მოესპოთ მარქსისტული მატერიალიზმი, შეეცვალათ იგი მახისა და ავენარიუსის იდეალისტური ფილოსოფიით, რომელიც ბურჟუაზიულ ინტელიგენციაში მოდაში იყო შემოტებული.

ისინი ცდილობდნენ ეს იდეალისტური ფილოსოფია — მახიზმი, — რომელიც წარმოადგენდა რელიგიის დახვეწილ დაცვას, — გაესაღებინათ როგორც „პროლეტარიატის ფილოსოფია". ეყრდნობოდნენ რა ამ იდეალისტურ ფილოსოფიას, ლუნაჩარსკი, ბაზაროვი და სხვები აშკარად გამოდიოდნენ რელიგიის დასაცავად, დაიწყეს ახალი რელიგიის — „სოციალისტური რელიგიის" შექმნის ქადაგება.

ღვთისმშენებლობის ყველაზე თვალსაჩინო წარმომადგენელი ბოგდანოვი არ კმაყოფილდებოდა იდეალიზმის დაცვით: ის აშკარად გამოვიდა რელიგიის დასაცავად, გამოაცხადა რა იგი „კოლექტიური ორგანიზაციის მიზანშეწონილ ფორმად", ირწმუნებოდა, რომ რელიგია და მისი მატარებლები თითქოს ყოველთვის გამოდიოდნენ „პროგრესიულ" ფაქტორებად კაცობრიობის განვითარებაში. ბოგდანოვმა სცადა დაეახლოვებინა მეცნიერული და რელიგიური აზროვნება, ე. ი. დაიწყო რელიგიური ბნელეთის მოციქულობისათვის ხოტბის აშკარად შესხმა. ბოგდანოვის დებულებათა საფუძველზე კიდევ უფრო გულახდილად გამოვიდა ა. ვ. ლუნაჩარსკი.

კრებულში „მარქსიზმის ფილოსოფიის ნარკვევები", სტატიაში „ათეიზმი", ლუნაჩარსკიმ გამოაცხადა სოციალიზმი „ღრმა რელიგიურად". ბოლოს, სპეციალურ წიგნში „რელიგია და სოციალიზმი" ლუნაჩარსკიმ სცადა დაწვრილებით დაესაბუთებინა „ახალი, სოციალისტური რელიგია". ის აყენებს უაზრო ტერმინს, უაზრო გამოთქმას „რელიგიური ათეიზმი", ამტკიცებს რა, რომ ეს „ახალი" რელიგია გადაჭრით განსხვავდება რელიგიებისაგან ამ სიტყვის ჩვეულებრივი გაგებით. მაგრამ აქ საქმე მდგომარეობს არა მარტო ტერმინში, არა მარტო გამოთქმაში, როგორც ეს ერთი შეხედვით შეიძლება გვეჩვენოს: ლაპარაკი იყო **რელიგიური ბნელეთის მოციქულობის გამართლების** რეაქციულ ცდაზე, ლაპარაკი იყო დიალექტიკური მატერიალიზმის ყველაზე აშკარა, მებრძოლი მტრების მხარეზე პირდაპირი გადასვლის შესახებ. „რაში მდგომარეობს წარსულის ყველა რელიგიის ამოცანა?"—აყენებდა კითხვას ლუნაჩარსკი, და იმის ნაცვლად, **რომ** ეჩვენებინა, რომ **რელიგია ბანგია ხალხისთვის,** იმის ნაცვლად, რომ გამოემჟღავნებინა, რომ რელიგია ამახინჯებს სამყაროს ნამდვილ **გ**ებას და წარმოადგენს იარაღს ექსპლოატატორული კლასების ხელში, იგი უპასუხებდა: ყოველი რელიგიის მიზანია—„ბუნების დამორჩილება და ცხოვრების განვითარების მაქსიმუმი" (იხ. „მარქსიზმის ფილოსოფიის ნარკვევები", გვ. 156. 1908). ამგვარად, ლუნაჩარსკი არა მარტო ამტკიცებს, რომ ყოველ რელიგიას აქვს დადებითი მნიშვნელობა, არამედ ცდილობს დაამყაროს რაღაც საერთო რელიგიის ამოცანებსა და პროლეტარიატის ამოცანებს შორის. მართალია, იგი იქვე აცხადებს, რომ პროლეტარიატი ძველი რელიგიებისაგან განსხვავებით დგას „რელიგიური ათეიზმის" პოზიციაზე, მაგრამ აქაც ლუნაჩარსკი მაშინვე გვიჩვენებს თავისი „ათეიზმის" ნამდვილ სახეს. იმ დროს როდესაც XVIII საუკუნის ბურჟუაზიული ათეისტებიც კი, რომლებიც გამოდიოდნენ საშუალო საუკუნეების ფეოდალური რელიგიის წინააღმდეგ, სამართლიანად აღნიშნავდნენ, რომ ცნება „ღმერთი" არის ცნება, რომელსაც შეუძლია მხოლოდ „ზიზღის გამოწვევა", რომ „ღმერთად" ჩვეულებრივ გამოდიოდა იდეალიზებული მეფე, საშუალო საუკუნეების ფეოდალი, დესპოტი და სხვ., ლუნაჩარსკიმ ისიც კი განაცხადა, რომ „წარმოდგენა ღმერთზე შეიცავს რაღაც მაღადიურად მშვენიერს" (იქვე, გვ. 157).

ამგვარად, ქადაგებას „რელიგიისა უღვთოდ" ღვთისმშენებლები გარდუვალად გადააქცევდნენ ხოლმე თვით „უფალი ღმერთის" აშკარა პროპაგანდად. თუმცა ეს ღმერთი რამდენადმე „განახლებული" იყო, მაგრამ პრინციპულად სავსებით შეესაბამებოდა ხუცესთა ჩვეულებრივ ბოდვას.

ლენინი სწერდა, რომ ღვთისმშენებლები, ისევე როგორც ღვთისმაძიებლები, კაზმავდნენ რა რელიგიას და ღვთის იდეას ყველაზე ლამაზ, „იდეურ" სამოსელში, პირწავარდნილ რეაქციონერებს ხელში აძლევდნენ უფრო დახვეწილ იარაღს მასების სულიერი გახრწნისა და დაძინებისათვის, ვიდრე ოფიციალური რელიგია, რომელსაც ეკლესიებში ჰქადაგებდნენ „ანაფორიანი ჩინოვნიკები", „ქრისტეს მიერ ხანდახან". მათ, ამბობდა ლენინი, „შეალამაზეს, მოშაქრეს კლერიკალების, პურიშკევიჩების, ნიკოლოზ II-ის და ბატონ სტრუვეების იდეა, ვინაიდან **სინამდვილეში** ღმერთის იდეა ეხმარება **მათ** ხალხი ამყოფონ მონობაში... შეალამაზეს ბორკილები, რომლებითაც ისინი ბორკავენ უფიც მუშებსა და გლეხებს" (თხზ. ტ. XVII, გვ. 84).

ღვთისმშენებელთა გამოსვლა მარქსიზმ-ლენინიზმის წინააღმდეგ გამსჭვალულია სიძულვილით არა-მარტო პროლეტარიატის თეორიისადმი, არამედ მისი რევოლუციური პრაქტიკისადმიც: იგი განუყრელად დაკავშირებულია ოტზოვისტებისა და ლიკვიდატორ-მენშევიკთა ბანდიდან მათი მეგობრების ანტილენინურ ბრძოლასთან ჩვენი პარტიის წინააღმდეგ. აი რატომ იყო, რომ ღვთისმშენებლები არ დაკმაყოფილდნენ მარტო „თეორიული" საქმიანობით: მათ შეჰქმნეს სპეციალური ანტიპარტიული ჯგუფი „ვპერიოდი", იტალიაში, კუნძულ კაპრიზე, მოაწყეს ფრაქციული სკოლა, რომლის მსმენელებს ზრდიდნენ ბოლშევიკებისადმი სიძულვილით. 1910 წელს „ვპერიოდელებმა" ასეთივე სკოლა შეჰქმნეს ბოლონიაში, მიიზიდეს იქ სამუშაოდ იუდა—ტროცკი და მისი მეგობრები — ლიკვიდატორები. ამგვარად, ღვთისმშენებლები **პრაქტიკაში** აღმოჩნდნენ პარტიის ისეთივე მტრები, როგორც ფილოსოფიის დარგში. ბოლშევიკების პარტიამ გამოუცხადა **მათ** დაუნდობელი ბრძოლა. ლენინმა სპეციალურად ღვთისმშენებელთა წინააღმდეგ გამოსცა მთელი რიგი შრომები, მათ შორის თავისი გენიალური წვლილი „მატერიალიზმი და ემპირიოკრიტიციზმი", **რომელიც** წარმოადგენდა ახალ უმაღლეს ეტაპს დიალექტიკური მატერიალიზმის განვითარებაში. მარქსიზმის ყველა მტრებთან ბრძოლაში ლენინს უდიდესი დახმარება აღმოუჩინა მისმა გენიალურმა თანამებრძოლმა ამხანაგმა სტალინმა.

1909 წელს ბოლშევიკური გაზეთის „პროლეტარის" გაფართოებული რედაქციის თათბირზე ღვთისმშენებლები და ოტზოვისტები, რომლებიც ერთიან ანტიბოლშევიკურ ჯგუფს წარმოადგენდნენ, განდევნილ იქნენ ბოლშევიკური ორგანიზაციიდან.

ბ. ჭლენტი

„კოლმეურნის ქორწინება"

პ. კაკაბაძის კომედია, კ. მარჯანიშვილის სახელობის თეატრში.
დადგმა შ. ღამბაშიძისა, მხატვრობა კ. სანაძისა, მუსიკა კოკელაძისა

საბჭოთა მაყურებლისათვის კარგად ცნობილი კომედიის „ყვარყვარე თუთაბერის" ავტორმა პოლიკარპე კაკაბაძემ თავისი ახალი ნაწარმოებით „კოლმეურნის ქორწინება" გაბედული და მრავალმხრივ საყურადღებო შემოქმედებითი ნაბიჯი გადადგა: მან შეჰქმნა ჩვენი მზიური და ბედნიერი საკოლმეურნეო ცხოვრების ამსახველი კომედია, რომელიც მკაფიოდ დამაჯერებელი და მიმზიდველი დრამატურგიული ენით მოგვითხრობს იმის შესახებ, თუ როგორ იზრდებიან, მაღლდებიან და წინაურდებიან სოციალისტური სოფლის საუკეთესო ადამიანები, როგორ მკვიდრდებიან და ღრმავდებიან სოფლად შრომისა და ყოფაცხოვრებით ურთიერთობის ახალი სოციალისტური ფორმები, რომლებიც ძლევამოსილად ანადგურებენ კაპიტალიზმის უკანასკნელ ნაშთებს ეკონომიკასა და ადამიანის შეგნებაში — მუქთახორობას, სიზარმაცეს, ჩამორჩენილობას, ინტრიგანობას, ჭორაობას, იჭვიანობას.

პიესა მძაფრ კომედიურ სიტუაციათა რამდენიმე პარალელურ ხაზს შეიცავს, რომლებიც ორგანულ მთლიანობაში ვითარდებიან ახალგაზრდა კოლმეურნე ქალის — გვირისტინეს გარშემო.

გვირისტინე — ყოფილი ღარიბი გლეხის, — ნამუჯამაგირალ ხახულის,—ქალიშვილია. ბავშვობა ობლობასა და უკიდურეს სიღარიბეში გაუტარებია, მაგრამ როდესაც მის სოფელ ხიდობანში ჩაის მეურნეობის კოლექტივი ჩამოყალიბებულა, გვირისტინე თავდადებულად და ენერგიულად შესდგომია საკოლმეურნეო შრომას და მოხუცი მამის ბუზღუნისა და საყვედურების მიუხედავად, მოწინავე საუკეთესო კოლმეურნის მდგომარეობა მოუპოვებია. როგორც ჩაის კრეფის საუკეთესო სტახანოველი, ის მოსკოვს გაგზავნეს, სტახანოველთა საკავშირო შეკრებაზე, სადაც მან პარტიისა და საბჭოთა ხელისუფლების ბელადების ყურადღება დაიმსახურა და უმაღლესი ჯილდო — ორდენი მიიღო.

გვირისტინეს უყვარს თავისი მეზობელი—მოწინავე, ახალგაზრდა კოლმეურნე—მირიანი. მაგრამ სოფლის ჭორიკანა გოგო—კაკალა მირიანს დაარწმუნებს, თითქოს გვირისტინე ცოლად მიჰყვებოდეს ბუქუნარელი ყოფილი აზნაურის, ხახულის ყოფილი ბატონის—მანუჩარის ვაჟს—ჯიბილოს. გარემოებათა შემთხვევითი შეხვედრა მირიანს არწმუნებს ამ ჭორის სინამდვილეში და ამ ნიადაგზე შეყვარებული ქალ-ვაჟი ერთმანეთს დაშორდება.

თავის მხრივ ჯიბილოს უყვარს გვირისტინეს მეზობელი ირინე, მაგრამ მათ შეუღლებას აფერხებს ის გარემოება, რომ ჯიბილო ჯერჯერობით უსაქმური ახალგაზრდაა; იგი ჯერ კიდევ კოლმეურნეობის გარეთ არის დარჩენილი, რადგან ერთის მხრით მას თავი ვერ დაუნებებია პარაზიტულ ცხოვრებას შეჩვეული მამის ზეგავლენისაგან, ხოლო მეორე მხრით მას ცუდი თვალით უყურებს ბუქუნარის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ხარიტონი — ზერელე და ვიწრო გონების ადამიანი, რომელიც უფრო გარეგნული ეფექტებით არის გატაცებული, ვიდრე ნამდვილი საქმიანობით. თავმჯდომარის ასეთი ფორმალურ-ბიუროკრატიული დამოკიდებულება გავლენას ახდენს ბუქუნარის კოლმეურნეობის მდგომარეობაზე, რისთვისაც ხარიტონს არა ერთხელ მიუღია საყვედური და გაფრთხილება ზემდგომი ორგანოებისაგან.

მანუჩარი გაიგებს, თითქოს ჯიბილოს საცოლეს ირინეს გადამალული ჰქონდეს გარდაცვლილი მამის, ყოფილი ვაჭრის მიერ დატოვებული დიდძალი ოქრო-ვერცხლი, მაგრამ მას სინამდვილეში ასეთი არ აღმოაჩნდება.

იმედგაცრუებული მანუჩარი მყისვე იცვლის აზრს ირინეზე და სასტიკად ჰკიცხავს შვილს მისი განზრახვისათვის. აქვე მანუჩარამდე მოაღწევს ჭორი, თითქოს ჯიბილოს საცოლე გვირისტინე იყოს და არა ირინე. პირველად მანუჩარი თაკილობს თავისი ყოფილი ნამჯამაგირალის რძლობას, მაგრამ როდესაც კარგად ასწონ-დასწონის ორდენოსანი კოლმეურნე ქალის მდგომარეობას, მას კვლავ გაუელვებს სხვისი შრომის ხარჯზე უზრუნველი ცხოვრების ოცნება და ენერგიულად შეეცდება ნასწრაფოდ მოაგვაროს ეს საქმე.

მაგრამ ხახულიც აღარ არის ძველი ხახული. მან უკვე კარგად იცის როგორც თავისი ორდენოსანი ქალიშვილის ისე „ყოფილი ადამიანის"—მანუჩარის ფასი. ხახული არ თანხმდება გაატაროს ცოლად თავისი შვილი ჯიბილოს, რომელიც ჯერ სტახანოველი კი არა, კოლმეურნეობის წევრიც არ არის.

ხიდობანში სტახანოველთა საკავშირო შეკრებიდან დაბრუნებული დელეგატებისათვის მოწყობილ სახეიმო შეხვედრას ესწრებიან მეზობელ კოლმეურნეობათა წარმომადგენლები და მათ შორის ხარიტონიც. ხარიტონი შურით არის შეპყრობილი, რომ ხიდობანის კოლმეურნეობა წინ უსწრებს ბუქუნარის კოლმეურნეობას, რომ ხიდობანს ორდენოსანი კოლმეურნე ჰყავს და, მაშასადამე, ამ კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ჯამლეთი მას სჯობნის.

პარტიიდან გაძევებული ხიდობანელი ინტრიგანის და კარიერისტის ლომკაცას საშუალებით ხარიტონი გაიგებს ჭორს, თითქოს გვირისტინე ცოლად ჯიბილოს მიჰყვებოდეს. ხარიტონი აღტაცებულია ოცნებით, რომ ორდენოსანი ქალი მის კოლმეურნეობაში გადავა. ამ ოცნებით შეპყრობილი ხარიტონი ყოველგვარი საშუალებით ცდილობს მოაგვაროს ეს საქმე. იგი კოლექტივში მიიღებს ჯიბილოს, შეურიგდება მანუჩარს, უკავშირდება ლომკაცას და აქტიურად მოქმედებს ორდენოსანი ქალის გადასაბირებლად.

ბოლოს გვირისტინესა და მირიანს შორის შექმნილი გაუგებრობა გამოირკვა და გაიფანტა. ისინი კვლავ დაუბრუნდნენ ერთმანეთს. ჯიბილო, რომელმაც კოლმეურნეობაში პატიოსანი შრომით სტახანოველობა მოიპოვა, საბოლოოდ გახთავისუფლდა მამის გავლენისაგან და, ხარიტონის ახირებული სურვილის წინააღმდეგ, მტკიცედ გადასწყვიტა სამუდამოდ დაუკავშირდეს ირინეს.

მუქთახორა მანუჩარი, მაჭანკლობაში გაჭრილი ვატა, ინტრიგანი ლომკაცა და ჭორიკანა კაკალა შერცხვენილი და დამარცხებული გამოიყურებიან.

ავტორი ხატავს საკოლმეურნეო ცხოვრების მკაფიო სურათებს, ჰქმნის მკვეთრად გამოკვეთილი ტიპიური ხასიათების მთელ გალერიას.

პირდაპირ უნდა ითქვას, რომ „კოლმეურნის ქორწინება" ქართული დრამატურგიის მნიშვნელოვანი მიღწევაა.

ამ პიესით ავტორმა წარმატებით გადასჭრა თანამედროვეობის აქტუალურ თემაზე აგებული საბჭოთა კომედიის შექმნის პრობლემა, რომელიც ასე მწვავედაა დასმული მთელს საბჭოთა დრამატურგიაში. დრამატურგმა მონახა კომედიური ჟანრის ისეთი ორიგინალური ფორმა, რომელიც შესაძლებლობას იძლევა კომედიურ სიტუაციათა ცენტრში დადებითი ადამიანის, ჩვენი დროის გმირის დაყენებისათვის.

განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს, პიესის სტყვიერი მასალის მაღალი ლიტერატურული ღირსება. ამ მხრივ პიესა ზოგჯერ ნამდვილ პოეტურ სიმაღლეს აღწევს. ხშირად დიალოგის ყოველი ფრაზა მაყურებლის ცხოველ რეაქციას იწვევს.

პიესას აქვს ზოგიერთი ნაკლიც: ფინალი მხატვრული თვალსაზრისით შედარებით სუსტად არის დამუშავებული. სასურველი იყო, რომ პიესის ზოგიერთი დადებითი პერსონაჟი უფრო მკაფიოდ დარელიეფურად ყოფილიყო დახატული. ჩვენთვის გაუგებარია, თუ რისთვის ელაპარაკება ცხარაშვილი ხიდობანის კოლმეურნეობის თავმჯდომარეს — ჭკვიანი და შეგნებული ჯამლეთი იმის გამო, რომ მან გაიგო თითქოს გვირისტინე ბუქუნარში ბრუნდებაო.

პიესის საერთოდ მაღალ მხატვრულ სიტყვიერ ქსოვილსაც სჭირდება აქა-იქ დახვეწა და გათანაბრება.

უნდა ვიფიქროთ, რომ ავტორი შეეცდება დახვეწოს პიესის ეს ნაკლოვანებანი, მით უფრო, რომ ეს კომედია დიდხანს შერჩება ჩვენი თეატრების რეპერტუარს.

კ. მარჯანიშვილის თეატრმა „კოლმეურნის ქორწინება" განასახიერა სადა რეალისტურ სცენიურ საშუალებათა გამოყენებით და შეჰქმნა ცხოველი, საინტერესო, ხალისიანი სპექტაკლი, რომელსაც უეშველი სიხარულითა და კმაყოფილებით ეგებება საბჭოთა მაყურებელი.

მსახიობი ქალი — **ც. თაყაიშვილი** მაყურებელს ხიბლავს თავისი უშუალობით, სისადავით, სითბოთი. მან თვალწინ დაგვიყენა ტიპიური სახე ჩვენი საკოლმეურნეო მინდვრების გმირი-ქალებისა, რომლებიც უანგარო შრომით მიისწრაფიან სახელისა და დიდების სიმაღლეებისაკენ. ხახულის როლის განსახიერებით **კ. კვანტალიანმა** კიდევ ახალი, მკვეთრი და ორიგინალურად დამუშავებული სცენიური სახით გაამდიდრა თავისი შემოქმედებითი ბიოგრაფია.

მაყურებელი დარბაზის გაუწყვეტელ რეაქციას და საერთო მოწონებას იმსახურებს მსახიობი **გ. შავგულიძე** (ხარიტონის როლში). მას მძაფრი სცენიური საშუალება ახასიათებს. ტიპის საერთო პორტრეტს ძლიერად ანხორციელებს, საჭირო კი იყო ოდნავ მეტი ზომიერება, რათა შარვში არ გადავიდეს.

ს. ზაქარიაძემ (ჯიბილო) ამ საქმეტაკლში თავისი არტისტული ნიჭის მრავალფეროვნება გვიჩვენა.

პიესის ერთერთ მთავარ ფიგურას წარმოადგენს მანუჩარი — „შემოდგომის აზნაურების" უკანასკნელი ნაშთი. ეს სახე დიდის ზომიერებით და სიმართლით განახორციელა **შ. ჯაფარიძემ.** ამ სპექტაკლის საუკეთესო აქტიორულ სახეთა რიგს ეკუთვნის აგრეთვე **გ. კოსტავას** მიერ შესრულებული როლი ინტრიგანისა და კარიერისტის ლომკაცასი.

დანარჩენ შემსრულებელთაგან ყურადღებას იპყრობენ

ЗАКРЫТОЕ АКЦИОНЕРНОЕ ОБЩЕСТВО «ЗЕЛЕНОГОРСКИЙ ЛЕСОПРОМЫШЛЕННЫЙ КОМБИНАТ»

(ЗАО «ЗЕЛЕНОГОРСКИЙ ЛЕСОПРОМЫШЛЕННЫЙ КОМБИНАТ»)

ОБЪЯВЛЯЕТ ПОДПИСКУ

на акции своего предприятия.

Акционерный капитал общества составляет 15 000 000 рублей.

Акции выпускаются именные, обыкновенные, бездокументарные.

Номинальная стоимость одной акции — 1000 рублей.

Акции оплачиваются деньгами.

Подписка открывается 1 марта 1988 года и закрывается 31 марта 1988 года.

Акции размещаются среди учредителей.

Адрес общества: 663600, г. Зеленогорск, ул. Лесная, 1.

Телефон: 2-15-47.

Дорогой добра и мужества

Встреча ветеранов 62-й армии

Ветераны 62-й армии, которая в годы Великой Отечественной войны прошла с боями от Сталинграда до Берлина, встретились в Москве. Среди них — Герои Советского Союза маршал Советского Союза В. И. Чуйков, генерал армии А. С. Жадов, генерал-полковник И. М. Чистяков, генерал-лейтенант А. Ф. Крылов, генерал-майор А. Ф. Ерохин, генерал-майор А. Ф. Ефимов, генерал-майор Н. Ф. Ильин, генерал-майор Н. Н. Новиков, генерал-майор Н. Н. Попов, генерал-майор Н. Ф. Федоренко, генерал-майор Ф. Ф. Шумилов, генерал-майор Н. Ф. Шестопалов, генерал-майор Н. Ф. Шестопалов, генерал-майор Н. Ф. Шестопал